ΕΤΟΣ Ζ' — ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 1913 — ΑΡΙΘ. 362

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Αἱ συνδρομαὶ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῆ:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελλ. 10
Ἑξάμηνος »	» 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	» 12
Ἑξάμηνος »	» 7
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμμὴν	Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Αἱ δυνάμεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ.—Νησιωτικαὶ καὶ ἠπειρωτικαὶ κτήσεις.—Ὁ διπλωματικὸς ἀγών.—Εὐθύνη πρὸς τὸ ἐθνικὸν κέντρον.

Λίαν ἐπίκαιροι ἦλθον αἱ δημοσιευθεῖσαι γνῶμαι καὶ σκέψεις τοῦ ἐν Ἀθήναις τετιμημένου τραυματίου στρατιώτου καὶ ἀξίου κατὰ πάντα ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς νήσου ταύτης περὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, εἰς ἃς πρέπει νὰ ἀποδοθῇ προσοχή, οὐ μόνον ὅτι μετὰ παρρησίας· εἰλικρινοῦς καὶ ὑπευθύνως ἐξετέθησαν αὗται, ἀλλὰ καὶ τὴν προέλευσιν ἔχουσι παρὰ τῶν ἐπισήμων ἐν Ἀθήναις κύκλων, πρὸς οὓς ἐπεκοινώνησε βεβαίως ὁ ἔντιμος βουλευτὴς Λάρνακος—Ἀμμοχώστου πολλάκις καὶ διεσκέψαντο μετὰ τῶν ἄλλων ἐκεῖ Κυπρίων ἀντιπροσώπων περὶ τῆς προσεχοῦς τύχης τῆς ἑλληνικωτάτης νήσου.

Τὸ Κυπριακὸν ζήτημα ἐν τῷ διπλωματικῷ σταδίῳ σήμερον εἶνε κεχωρισμένον βεβαίως τοῦ ζητήματος τῶν ἄλλων νήσων, διότι τοῦτο μὲν προέκυψεν ἀπὸ τοῦ Συμμαχικοῦ πολέμου, τὸ ἡμέτερον δὲ ἐδημιούργησεν ἡ Κυπριακὴ φιλοπατρία, ἥτις ἐπιτηδείως καὶ εὐσταθῶς χρησιμοποιουμένη θὰ δυνηθῇ νὰ κάμψῃ τὴν ἀγγλικὴν διπλωματίαν ὅπως ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὴν Κύπρον τὸ ὀφειλόμενον ἱστορικὸν καὶ ἐθνικὸν δίκαιον.

Ὁ Συμμαχικὸς πόλεμος καὶ αἱ λαμπραὶ νίκαι τῶν Ἑλληνικῶν μάλιστα δυνάμεων ἀνέδειξαν τὸν Ἑλληνισμὸν πρωτεύοντα ἤδη ἐν Ἀνατολῇ παράγοντα ἐθνικὸν καὶ πολιτικόν, τὸν ὁποῖον ὁ Εὐρωπαϊκὸς κόσμος θὰ ὑπολογίζῃ ἐφεξῆς σοβαρῶς καὶ θὰ ἔχῃ μεγάλην ἀνάγκην τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ἐπιροῆς αὐτοῦ, πρὸς εὐόδωσιν τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν βλέψεων καὶ συμφερόντων του πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου καὶ ἐν τῇ Μεσογείῳ καθόλου. Τούτου ἕνεκεν ἤρεμοι καὶ ἀτάραχοι, ἀλλὰ καὶ ἀπερίσπαστοι καὶ ἄγρυπνοι δυνάμεθα ἐφεξῆς νὰ ἀποβλέπωμεν πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν ἡμῶν.

Πρὸ τοῦ Συμμαχικοῦ πολέμου, ἡ στρατιωτικὴ ἀδυναμία τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου ἀνεπληροῦτο διὰ τῆς ἠθικῆς δυνάμεως τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ, ἥτις ἐξεδηλοῦτο διὰ τῶν ἐξεγέρσεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν ὅτε μὲν τούτου ὅτε δὲ ἐκείνου τοῦ τμήματος εἴτε ἀμυνομένων ὑπὲρ τῶν προσβαλλομένων ἐθνικῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν δικαίων εἴτε διεκδικούντων ταῦτα διὰ τῶν ὅπλων, ὡς ἐν Κρήτῃ, εἴτε διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς ἐγκαρτερήσεως ὡς ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν Κύπρῳ. Τότε ἐπετρέπετο αὐτόβουλος εἰς ἕκαστον τμῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐνέργεια ἐθνικὴ ἵνα ἐνισχύεται τὸ ἐθνικὸν φρόνημα καὶ ἀναζωπυροῦται ἡ ἐθνικὴ ζωή, ὧν ἄνευ διέτρεχε τὸν κίνδυνον ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ συμπνιγῇ ὑπὸ τοῦ σλαβισμοῦ καὶ τοῦ νεοτουρκισμοῦ μάλιστα, ἐν Κύπρῳ δὲ ἡσυχάζων καὶ ἠρεμῶν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ὑπελαμβάνετο ὑπὸ τῶν κρατούντων ὡς στέργων καὶ ἀποδεχόμενος προφρόνως τὴν ἀγγλικὴν κατοχήν.

Εὐτυχῶς ὅμως, τὰ περισσῶς ἀνανεωθέντα παλαιὰ κλέα καὶ τρόπαια τῆς νέας Ἑλλάδος ἀποκατέστησαν πλήρη μετὰ τῆς πολεμικῆς καὶ πολιτικῆς καὶ τὴν ἐθνικὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ἀνατολῇ, καὶ εἰς πᾶν Ἑλληνικὸν τμῆμα ἐν αὐτῇ ἐξασφαλίζουσι τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, ἥτις ἀπέβη ἁπλοῦν ζήτημα χρόνου. Ἡ νέα Ἑλλὰς ἀνεδείχθη σήμερον ἱκανῶς ἰσχυρὰ ὅπως διεκδικήσῃ πάντα τὰ πολιτικὰ καὶ ἐθνικὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ἀνατολῇ καὶ δικαιοῦται ἐφεξῆς νὰ ἀπαιτῇ παρὰ παντὸς τμήματος Ἑλληνικοῦ εὐπειθειαν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν αὐτῆς, ἥτις εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

Ὕψιστον ἄρα καθῆκον καὶ συμφέρον ἔχομεν ἐφεξῆς ὅπως τὴν πολιτείαν ἡμῶν ἐν τῷ ἐθνικῷ ζητήματι ρυθμίζωμεν πρὸς τὰς ὑπαγορεύσεις καὶ ὑποδείξεις τῆς ἀνωτάτης ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀρχῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ δὴ κατὰ τὰς ἐνεστώσας κρισίμους ἐν Ἀνατολῇ περιστάσεις.

Τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος λήγει ὁσονοῦπω τὸ πολεμικὸν στάδιον, ἀλλ' ἀμέσως μετ' αὐτὸ θὰ ἀνοιγῇ εὐρύτατον τὸ στάδιον τὸ διπλωματικόν, ὅπου ἡ Ἑλληνικὴ διπλωματία πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἀπερίσπαστος καὶ ἀμφιπάρακτος ἵνα καταγάγῃ νίκας ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ Συνεδρίῳ ἴσας πρὸς τὰς ἐν τῷ πεδίῳ τῶν μαχῶν.

Ἐνῷ αἱ νῆσοι οὐδένα διατρέχουσι κίνδυνον ἐθνικόν, μέγα καὶ σημαντικώτατον μέρος τοῦ ἠπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ κινδυνεύει τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἐν Ἠπείρῳ, ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀνεπανορθώτως, φεῦ, ἐν Θράκῃ. Ἡ διανομὴ τῶν ἀνακτηθεισῶν χωρῶν μεταξὺ τῶν συμμάχων θὰ ἀποτελέσῃ δυσχερὲς καὶ ἀκανθῶδες ζήτημα οὐτινος ἡ λύσις θὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν πανευρωπαϊκοῦ Ἀρείου Πάγου, οὐτινος θὰ μετάσχωσι καὶ οἱ νικηταὶ Σύμμαχοι ἵνα συνηγορήσωσιν ἕκαστος ὑπὲρ τῶν ἰδίων δικαίων.

Ἐκεῖ θὰ προβάλῃ ἕκαστος ὡς οἷόν τε μεγαλειτέρας καὶ μᾶλλον δεδικαιολογημένας ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν ἀνακτηθεισῶν χωρῶν ἐπαγόμενος τά τε ἱστορικὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ δίκαιά του ἐπ' αὐτῶν. Ἡ κατανομὴ θὰ γένηται ἐπὶ τῇ βάσει μὲν ἱστορικῶν καὶ ἐθνολογικῶν δικαίων ἀλλὰ καὶ κατὰ λόγον τῶν γενομένων θυσιῶν καὶ τῆς συμβολῆς ἑκάστου τῶν Συμμάχων πρὸς διεξαγωγὴν καὶ εὐόδωσιν τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος.

Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐπιδιώξῃ προπάντων μείζονας μοίρας τῶν ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ἑλληνικῶν χωρῶν ἀμφισβητοῦσα ταύτας πρὸς τοὺς συμμάχους—γνωσταὶ δὲ εἶνε αἱ παράλογοι καὶ ὑπερφίαλοι ἀξιώσεις τῶν Βουλγάρων—διότι πᾶσα ἐπέκτασις τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ἀποτελεῖ πολυτιμοτάτην κτῆσιν, ἄνευ ἐλπίδος οἱασδήποτε ἐπὶ πλέον ἐπεκτάσεως ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ ἐξέλθῃ τοῦ πολέμου ἔνδοξος νικητὴς ἀλλὰ μετὰ μεγάλων καὶ ἀνεπανορθώτων ζημιῶν ἐθνικῶν, ἃς ὀφείλει νὰ μειώσῃ πάσῃ δυνάμει καὶ θυσίᾳ.

Ἡ ἕνωσις τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος γενομένη σήμερον θὰ κατεγράφειο εἰς τὸ παθητικὸν αὐτῆς ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἠπειρωτικῶν προσκτήσεων, καὶ πᾶν τμῆμα ἑλληνικὸν ἐπὶ τῆς ἠπείρου περιερχόμενον εἰς τὴν κυριότητα οἱουδήποτε τῶν Συμμάχων ἀπώλετο διὰ παντὸς ὡς πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν, ἐνῷ αἱ νῆσοι καὶ μετ' αὐτῶν ἡ Κύπρος οὐδένα διατρέχουσι κίνδυνον καὶ δύνανται μετὰ πεποιθήσεως νὰ ἀναμένωσι τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν αὐτῶν.

Εἰς τοιαύτας σκέψεις ὀφείλομεν ν' ἀποδώσωμεν τὰς γνώμας τῶν ἐν Ἀθήναις ἐπισήμων κύκλων περὶ τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, καὶ φαίνονται αὗται ἰσχυραὶ καὶ πληρέστατα δικαιολογημέναι. Ὀφείλομεν νὰ περιβάλλωμεν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ μετὰ πλήρους ἐμπιστοσύνης ἀναγνωρίζοντες ἐν αὐτοῖς φιλοπατρίαν τοὐλάχιστον ἴσην πρὸς τὴν φιλοπατρίαν παντὸς φιλοπάτριδος Κυπρίου Ἕλληνος, καὶ ὤμεν βέβαιοι ὅτι τὸ ἐθνικὸν ζήτημα θὰ χειρισθῶσι πάντοτε ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς τε ἰδίας φιλοπατρίας καὶ τοῦ κραταιοῦ καὶ μεγάλου σήμερον ἐθνικοῦ κέντρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Οὐδὲν προμηνύει μέχρι τοῦδε ὅτι ὁ ἐναρκτήριος λόγος τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ θ' ἀναγνωίλῃ πρὸς τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώπους οἱανδήποτε παραχώρησιν εἰς τὰ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ κατατεθειμένα αἰτήματα τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων, ἐνῷ γεγονότα τινὰ καὶ ἐνδείξεις ἐμφαίνουσιν ὅτι ὁ σημερινὸς Κυβερνήτης τῆς Νήσου οὐδὲ καινὰ κεραίαν μετέβαλε τὴν περιφρονητικὴν πρὸς τὸν τόπον καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ πολιτείαν.

Ἐὰν τὰ δημοσιευθέντα μέχρι τοῦδε εἶνε ἀληθῆ, εἶνε πιθανὸν ὅτι τὸ Γεωργ. τμῆμα θὰ ἐνισχυθῇ σπουδαίως διὰ σημαντικῶν πιστώσεων ἵνα διορισθῶσιν ἐπιστήμονες γεωργικοὶ ἐπιθεωρηταὶ εἰς ἁπάσας τὰς ἐπαρχίας καὶ πρὸς σύστασιν πλειόνων σταθμῶν καὶ ἐκτέλεσιν εὐρυτέρων πειραμάτων πρὸς βελτιώσεις γεωργικὰς καὶ ἄλλας, καὶ τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ τὸ μόνον φωτεινὸν σημεῖον τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐδημοσιεύθη ὅτι ἐνεκρίθησαν μεγάλαι πιστώσεις διὰ προκυμαίας ἢ ἄλλα λιμενικά, ὧν μεγίστην μάλιστα ἔχει ἀνάγκην ἡ βορεία ἀκτὴ τῆς νήσου καὶ ἰδία ἡ Κυρήνεια, ὅπου ἀπὸ ἑνὸς ἤδη ἔτους ρίπτεται τὸ Κυπρικὸν χρῆμα εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ ὀλίγων πετρῶν καὶ ἄμμου, ἅτινα ἀνελκύει καθ' ἑκάστην εἰς κάδος, ἐνῷ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον λίθοι καὶ ἄμμος θὰ ἐσωρεύθησαν πολλῷ περισσότεροι δι' ὅλου τοῦ ἔτους εἰς τὸν πυθμένα τοῦ θλιβεροῦ λιμένος.

Ἡ Παιδεία ἔχει παραγκωνισθῇ ἀστόργως, ὁ ἐπιούσιος πνευματικὸς καὶ ἠθικὸς οὗτος ἄρτος τοῦ λαοῦ, καὶ ὁ γεωργικὸς κόσμος ἀφίεται καὶ πάλιν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν δανειστῶν του καὶ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως, ἅτινα εὐτυχῶς ἐγένοντο προνοητικώτερα καὶ εὐνοϊκώτερα τῆς ξένης κυβερνήσεως πρὸς τὸν Κυπριακὸν λαόν.

Τὰ νομοσχέδια περὶ Συνεργατικῶν Ἑταιρειῶν ἢ Ἀγροτικῶν Τραπεζῶν ἐτάφησαν ὑπὸ τὸν κονιορτὸν τῶν ἐρμαρίων—ἂν δὲν ἀπερρίφθησαν εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων—καὶ οἱ ἡμέτεροι ἀντιπρόσωποι ἐπανέρχονται εἰς τὸ Νομοθετικὸν φέροντες πάλιν τὴν ψευδοτήβεννον τοῦ Ὀργανικοῦ Χάρτου τοῦ 1882 παρὰ τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὰ ὑπομνήματα καὶ τὴν ἐν Λονδίνῳ πρεσβείαν, δι ἣν οἱ προσβευσάμενοι αὐτοὶ ἐδαπάνησαν ἐξ ἰδίων σημαντικὰ ποσά.

Ἐὰν δὲν ἐπέβαλλον αἱ ἐνεστῶσαι ἐθνικαὶ περιστάσεις πολιτικὴν μετριοπάθειαν καὶ περίσκεψιν, θὰ ἠξιοῦμεν μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ παρὰ τῶν κ. κ. ἀντιπροσώπων ὅπως καταθέσωσι καὶ αὐθις τὴν ἐντολὴν καὶ ἀπέλθωσι τοῦ Νομοθετικοῦ διὰ παντός, οὐτινος ἡ λειτουργία ἀντὶ ὠφελείας βλάβης καὶ ζημίας μόνον ἐπάγεται εἰς τὸν τόπον ὡς ὄργανον Κυβερνήσεως ξένης καὶ ἀστόργου πρὸς αὐτόν.

Λὲν θὰ βραδύνῃ πιθανώτατα ἡ ἡμέρα καθ' ἣν μόνον πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ τόπου θὰ εἶνε ἡ "Ἕνωσις καὶ μόνη ἡ" Ἕνωσις, ἧς ἄξιον οὐδὲν ὑπάρχει ἀντάλλαγμα, καὶ ἀναβάλλεται μόνον ὁλὸ τῶν κρισίμων ἐθνικῶν χωρῶν οὓς ὁ ἄγει ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τοῦ Συμμαχικοῦ πολέμου.

Λὲν ἀξιοῦμεν νὰ διαγράψωμεν ἡμεῖς τὴν πορείαν τῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον ἐν τῷ Νομοθετικῷ πεποιθότες ἐπί τε τῇ φιλοπατρίᾳ καὶ τὴν πολιτικὴν φρόνησιν καὶ περίνοιαν αὐτῶν, ὧν ἔσχομεν μέχρι τοῦδε δείγματα πειστικά. Ἡ πολιτικὴ τῶν ἄκρων δὲν ἐπέσυη ἀκόμη καιρὸς ὅπως ἐφαρμοσθῇ, ὅταν δὲ ἐπισυῇ οὗτος, ἐαμὲν βέβαιοι ὅτι πρῶτοι οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι θὰ ἀναπετάσωσι τὴν σημαίαν καὶ θὰ προσκαλέσωσι περὶ αὐτὴν τὸν Κυπριακὸν λαὸν πρὸς νέον καὶ ἀποτελεσματικὸν ἀγῶνα μέχρι τῆς πληρώσεως τῶν αἰωνίων ἐθνικῶν πόθων.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ.

Ὁ «Μαγκεστριακὸς Φύλαξ» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἔγραψε τὰ ἑξῆς:

«Αἱ περὶ τῆς εἰρήνης ἐλπίδες εἶνε ἀγαθαί, περὶ τῆς θετικῆς ὅμως διατηρήσεως καὶ ἀπολαύσεως αὐτῆς εἶνε ἀμφίβολοι. Κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ὁ Γερμανικὸς περὶ στρατοῦ νόμος ἐκπνέει καὶ ἐγένετο γνωστοποίησις περὶ νέου νομοσχεδίου καθ' ὃ ὁ ἐν ἐνεργείᾳ Γερμανικὸς στρατὸς θὰ αὐξηθῇ κατὰ 15 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν. Ἡ ἐνεργὸς δύναμίς του εἶνε σήμερον 720,000 ἄνδρες· αὕτη θὰ ἀνέλθῃ ἐντὸς δύο ἐτῶν, κατὰ τὸ νέον νομοσχέδιον, εἰς 850,000. Εἰς δικαιολογίαν του προβάλλονται ἡ ἀναβίωσις τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ μετὰ τὰς ἥττας του, ὁ κίνδυνος πολέμου τῶν Μ. Δυνάμεων εἰς τὰ Βαλκανικὰ καὶ ἴσως (καίτοι δὲν ἐγένοντο ἐπίσημοι τῶν λόγων δηλώσεις) ὁ φόβος ὅτι τὸ βάρος τοῦ Βρεττανικοῦ στρατοῦ ἐν περιπτώσει πολέμου θὰ ἐτίθετο ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Γαλλίας.

«Ἀλλὰ δι' οἱονδήποτε λόγον, τοῦτο προὐξένησε μεγάλην ἀνησυχίαν εἰς τὸν Γαλλικὸν τύπον. Ἡ ἐνεργὸς δύναμις τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἀνέρχεται τώρα εἰς 600,000 ἄνδρας, ἐκ τούτων ὅμως 70,000 διαμένουσιν ἐν Ἀλγερίᾳ καὶ ἐν Τύνιδι, ὥστε ἡ πραγματικὴ ὑπεροχὴ ἐν Εὐρώπῃ τοῦ Γερμανικοῦ ὑπὲρ τὸν Γαλλικὸν στρατὸν εἶνε σχεδὸν 200,000 ἄνδρες· θὰ γένηται ἀνωτέρα τῶν 300,000 ἐὰν τὸ Ράϊχσταγ ψηφίσῃ τὸ νέον στρατιωτικὸν Νομοσχέδιον.

Ἡ ἀριθμητικὴ αὕτη ὑπεροχή, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἶναι, εἶνε κατ' ἀνάγκην ὀλιγωτέρα τῆς ὑπεροχῆς τῆς Γερμανίας κατὰ πληθυσμόν.

Ὑπάρχουσιν 67 ἑκατομμ. γερμανοὶ ἀπέναντι 34 ἑκατομμ. Γάλλων, ὥστε θὰ εἶνε, ἐὰν τὸ νομοσχέδιον ψηφισθῇ καὶ δὲν πράξῃ τι ἡ Γαλλία, 53 γάλλοι στρατιῶται ἀπέναντι 85 γερμανῶν. Θὰ ἠμεθα ὅθεν ἠλίθιοι ἂν δὲν ἐννοήσωμεν καὶ δὲν συμπαθήσωμεν πρὸς τὴν γαλλικὴν νευρικότητα.

Τί Θὰ πράξῃ ἡ Γαλλία;

«Τί θὰ πράξῃ ἡ Γαλλία; Τὰ γαλλικὰ φύλλα, ἡγουμένου τοῦ «Χρόνου» γέμουσι μιᾶς προτάσεως ὅπως ἐπεκταθῇ ἡ διετὴς εἰς τριετῆ θητείαν. Ἡ μεταβολὴ αὕτη θὰ ἀνεβίβαζε τὴν ἐν εἰρήνῃ δύναμιν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ εἰς 800,000 περίπου ἢ κατὰ προσέγγισιν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ γερμανικοῦ. Λὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὸ διάγγελμα τοῦ Γάλλου Προέδρου ὑπὸ οἱανδήποτε ἄλλην ἔννοιαν ἢ ὅτι πρότασις περὶ μεγάλης αὐξήσεως ἐν τῷ Γαλλικῷ στρατῷ εἶνε ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὸ μελέτην τῆς Κυβερνήσεως. Ἐγκωμιάζει τὸν στρατὸν ὡς τὸν ἀποτελεσματικώτατον βοηθὸν τῆς διπλωματίας, διακηρύττει ὅτι ἔθνος τι δὲν δύναται τρόπον τινὰ νὰ εἶνε εἰρηνικὸν εἰμὴ ὅταν εἶνε πάντοτε ἕτοιμον πρὸς πόλεμον, καὶ ἐν τινι περικοπῇ ἣν εὑρίσκομεν συγκινητικήν, τῆς οὐσίας ὅμως ἀποκρούομεν τὰς πολιτικὰς ἀπόψεις, διακηρύττει ὅτι «ἠλαττωμένη Γαλλία, Γαλλία ἐκτεθειμένη ἐξ ἰδίων σφαλμάτων εἰς πρόκλησιν ἢ ταπείνωσιν, δὲν θὰ ἦτο πλέον Γαλλία». Ἀλλὰ τὰ αἰσθήματα ταῦτα σημαίνουσι ταραχήν, καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ σχετίζωνται τὰ σχέδια περὶ αὐξήσεως τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ μετὰ τοῦ διεμοῦ τοῦ κ. Δελκασὲ ὡς πρεσβευτοῦ ἐν Πετρουπόλει. Ὁ κ. Δελκασὲ εἶνε ὁ μέγας ἀπόστολος τοῦ ἰσολογισμοῦ (balance) τῆς δυνάμεως ἐν Εὐρώπῃ καὶ δὲν μεταβαίνει εἰς Πετρούπολιν ἄνευ λόγου.

Τὰ ἔθνη ὡς ἄσωτα.

Δὲν θὰ ἐχρησιμευε πρὸς ὠφέλιμον σκοπὸν ἡ ἀπόπειρα καταλογισμοῦ μομφῆς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας διὰ τὴν προβλεπομένην αὔξησιν τῶν ἐξοπλισμῶν. Δὲν εἶνε μόνοι. Ὅτι καθιστᾷ τὴν περίπτωσιν τῆς Γαλλίας συγκινητικὴν εἶνε τὸ μέγεθος τῶν θυσιῶν εἰς ἃς προπαρασκευάζεται αὕτη ἐν τελείῳ ἀπεγνωσμένῳ ἀγῶνι κατὰ τῶν νόμων τῆς φύσεως. Ἡ προσθήκη ἑνὸς ἐπὶ πλέον ἔτους εἰς τὴν στρατιωτικὴν θητείαν σημαίνει πρόσθετον φόρον £50 δι' ἑκάστην οἰκογένειαν ἥτις ἔχει ἕνα υἱὸν ἐν στρατευσίμῳ ἡλικίᾳ. Εἶνε ἡ ἀξία 250,000 ἀνδρῶν τεθειμένη ὡς φόρος εἰς τὴν γαλλικὴν βιομηχανίαν. Καὶ πάντα ταῦτα ἵνα ἀποδειχθῇ τὸ δ ύ ο ὅτι εἶνε ἴσον πρὸν τὸ τ ρ ί α. Τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν. Ἔθνος μετὰ πληθυσμοῦ 38,000,000 δὲν δύναται νὰ διατηρῇ στρατὸν ἴσον πρὸς τὸν στρατὸν ἔθνους 67,000,000 εἰμὴ ἀντὶ δυσαναλόγων πάντελῶς θυσιῶν. Ἡ Γερμανία δὲν ἔχει ἢ νὰ καταβάλῃ ὁμοίαν προσπάθειαν καὶ τότε ἡ Γαλλία θὰ ἀνεβίβαζε τὸν εἰς τοὺς στρατῶνας βίον εἰς τέσσαρα καὶ εἰς πέντε ἔτη.

Εἶνε θλιβερὸν νὰ βλέπῃ τις ἔθνος μετὰ τοῦ δαιμονίου τῆς Γαλλίας νὰ κτυπᾷ οὕτω τὴν κεφαλήν του κατὰ τοῦ τοίχου.

Αἱ ὁδοὶ εἶνε ἀνοικταὶ διὰ τὴν Γαλλίαν. Δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἀριθμητικὴν ἀδυναμίαν αὐτῆς—ἥτις κατ' ἔτος θὰ ἀποβαίνῃ ἐπιμειωδεστέρα—ἐπεκτείνουσα τὰς συμμαχίας αὐτῆς, οὕτως ὥστε νὰ παρασκευάσῃ ἀντιστάθμημα πρὸς τὴν Δύναμιν ἣν τὰ μέγιστα φοβεῖται. Αὕτη εἶνε ἡ ὁδὸς τοῦ κ. Δελκασσέ, καὶ ἐπειδὴ αἱ συμμαχοι αὐτῆς θὰ τῇ εὔχωνται νὰ ἔχῃ ὡς οἷόν τε ἰσχυρὸν στρατόν, θὰ ἐπιτυγχάνεται τοῦτο διὰ σταθερᾶς αὐξανομένων θυσιῶν παρ' αὐτῆς.

Μία ἄλλη ὁδός.

«Ἡ ἄλλη ὁδὸς εἶνε τὸ νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἔθνος ἀριθμητικῶς ἀσθενέστερον δὲν δύναται ν' ἀντιμετωπίσῃ ἔθνος ἰσχυρότερον ὑπὸ τοὺς ἰδίους του ὅρους, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν φυσικὴν του ἀδυναμίαν διά τινος ριζικῆς μεταβολῆς τῆς στρατιωτικῆς πολιτικῆς του. Τοιαύτη μεταβολὴ θὰ ἦτο ἡ εἰλικρινὴς ἐγκατάλειψις τῆς στρατιωτικῆς ἐπιθέσεως, ὁ περιορισμὸς τῶν ἐξοπλισμῶν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἀμύνης, καὶ νέος προσανατολισμὸς πολιτικῆς ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν μεταβολὴν ταύτην τῆς στρατηγικῆς αὐτῆς.

Αὕτη εἶνε ἡ ὁδὸς ἣν δεικνύει ὁ κ. Ζωρές. Δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία τίνα ὁδὸν εἰλικρινῆς καλοθελητὴς τῆς Γαλλίας μὴ ἔχων νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἰδιά του συμφέροντα, θὰ ἠδύνατο εἰς αὐτὴν νὰ ἀκολουθήσῃ;

Δύο ὅροι.

Εἰς πάντας ἐξίσου τοὺς Ἄγγλους ἀνήκει τὸ καθῆκον ὅπως μὴ ἐνθαρρύνωσι τὴν Γαλλίαν ἐν τῷ ἀδίκῳ. Τὸ νὰ βασίσωμεν τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς οὐδετερότητος εἶνε, ὅθεν, τὸ νὰ βασίσωμεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ κατωτάτου—εἰμὴ τοῦ εὐρυτάτου μέτρου τοῦ κοινοῦ ἐδάφους.

Δύο ὑπάρχουσιν ὅροι τῆς πολιτικῆς ταύτης τῆς οὐδετεροτητος. Ὁ πρῶτος εἶνε θὰ διαβεβαιώσωμεν τὴν Γαλλίαν ὅτι τοῦτο εἶνε τὸ συμφέρον ἡμῶν, καὶ πιστεύομεν ὅτι εἶνε ὡσαύτως καὶ ἰδικόν της, νὰ ἔλθῃ εἰς συμφωνίαν μετὰ τῆς Γερμανίας, καὶ ὅτι ἡ φιλία ἡμῶν μετὰ τῆς Γαλλίας δὲν ἔχει ἐχθρικὸν χαρακτῆρα κατὰ τῆς Γερμανίας, οὔτε ἡ φιλία ἡμῶν μετὰ τῆς Γερμανίας θὰ προσελάμβανε χαρακτῆρα ἐχθρικὸν πρὸς τὴν Γαλλίαν,

Τὸ δεύτερον εἶνε ὅτι, ὅπως ἡμεῖς δὲν ζητοῦμεν ἵνα κατευθύνῃ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων ἡμῶν, οὕτε αὐτὴ πρέπει νὰ ζητῇ νὰ παρασύρῃ τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ὑπὲρ τῶν ἑαυτῆς. Καὶ ἐν τέλει, ὅτι ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὁ παλαιὸς ἀνταγωνισμὸς ἡμῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν ἦτο σφάλμα, δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ λάθος τοῦτο πρὸς τὴν Γερμανίαν ἐν τῇ ἅπαξ καταληφθείσῃ θέσει ὑπ' αὐτῆς.

—**Εἰρήνη διὰ πολέμου.**

Ὑπάρχει μεγάλη παρανόησις ὡς πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας, ἥτις εἶνε ἄδικος εἴς τε τὴν χώραν ταύτην (Ἀγγλίαν) καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἀμφότεραι αἱ χῶραι κερδαίνουσι παντελῶς φανερὰ ὁμιλοῦσαι. Ἂς ἀναμνήσῃ ἡμᾶς ὁ κ. Ζωρὲ τὰ στοιχειώδη γεγονότα περὶ ὧν θὰ ἀσχοληθῶμεν: «Ὁ λαὸς τῆς Γερμανίας καὶ ὁ λαὸς τῆς Γαλλίας, γράφει ἐν τῇ «*Humanité*» ἐπιθυμεῖ εἰρήνην. Ἐντούτοις οἱ δύο λαοὶ εἶνε ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς πόλεμον, χάρις εἰς τὰς μεγάλας προφυλάξεις ἃς λαμβάνουσι κατ' ἀλλήλων καὶ τοῦτο οὐδετέρου ἀπειλοῦντος τὸν ἕτερον. Εἶτε ἡ Εὐρώπη θὰ θεραπεύσῃ ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς παραφροσύνης ταύτης ἢ θὰ σπαράξῃ ἑαυτὴν ἐν τῇ μανίᾳ της.»

Ἀκούσωμεν τὸν κ. Ζωρὲ ἐκκαλούμενον πρὸς τὸ κόμμα του:—«Εἶνε καθῆκον ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ ἀποστολὴ τῶν ἀκτημόνων Σοσιαλιστῶν, ὅπως ἀποτρέψωμεν τὴν καταστροφὴν ταύτην ἀπὸ τῶν λαῶν νὰ διαφυλάξωμεν τὴν εἰρήνην, τὴν δημοκρατίαν, τὸ μέλος τῶν ἐργατῶν, τὴν ἐλπίδα πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Ἡ δημοκρατία τῆς Γαλλίας, ὑπὸ τοὺς κινδύνους οἵ τινες πολλαπλασιάζονται περὶ αὐτὴν, θὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀδρανείας αὐτῆς ἐν ᾗ μαραίνεται. Ἡ θρασύτης τῶν ἀντιδραστικῶν, ἡ αὐθάδεια τῶν τυχοδιωκτῶν καὶ τῶν προδοτῶν δὲν θὰ ἐγείρωσιν ἐπὶ πλέον τὴν κεφαλὴν κατ' αὐτῆς.»

«Δυνάμεθα νὰ ἀμφιβάλλωμεν διὰ τίνας ὁμιλεῖ ἡ ἀλήθης φωνὴ τῆς Γαλλίας, ἣν γνωρίζουσι, διὰ τῶν συνθηματικῶν φράσεων τοῦ διαγγέλματος τοῦ Προέδρου ἢ διὰ τῆς Δαντονείου ζέσεως τοῦ κ. Ζωρέ. Ἐν τῇ μιᾷ καλεῖ τὴν Γαλλίαν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐν τῇ ἑτέρᾳ τὴν Γαλλίαν τῆς Μοναρχίας καὶ τῶν Αὐτοκρατόρων.»

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
Κου ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἐλ. Βενιζέλος λαβὼν τὸν λόγον, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς τὴν π. Τετάρτην, διὰ φωνῆς παρὰ τὸ σύνηθες ἀσθενοῦς καὶ συχνὰ διακοπτόμενος προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Κύριοι Βουλευταί, τὴν μεθεπομένην τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἡ Βουλὴ διέκοπτε τὰς ἐργασίας αὐτῆς, διὰ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπερισπάστως νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὰ μεγάλα αὐτῆς καθήκοντα. Ἔκτοτε ὁ στρατὸς ἡμῶν ἀπὸ ἐπιτυχίας εἰς ἐπιτυχίαν, ἀπὸ θριάμβου εἰς θρίαμβον, ἀπὸ μιᾶς νίκης εἰς ἄλλην ἐνδοξοτέραν, ἔφθασεν εἰς διάστημα δύο ἑβδομάδων πρὸ τῶν Γιαννιτσῶν, ἡ πρὸ τῶν ὁποίων μεγάλη μάχη ἔκρινε τὴν τύχην τῆς Θεσσαλονίκης, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα εἰσῆλθον μετὰ μίαν ἑβδομάδα ὅλην, ἕνεκα δυσχερειῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, τηρήσας ἀδιαμφιβήτητον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Αἰγαίου, παρημπόδισεν αὐτῷ πᾶσαν μεταφορὰν στρατοῦ, ἐξησφάλισε τὰς μεταφορὰς τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ἀπέδωκε δὲ τὴν ἐλευθερίαν εἰς πάσας τὰς Ἑλληνικὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, πλὴν ἐκείνων, ὅσαι κατέχονται ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ.

Νομίζω, κύριοι, ὅτι ἀνταποκρίνομαι εἰς τὸ αἴσθημα πάντων ὑμῶν ὅπως ἀνταποκρίνομαι καὶ εἰς τὸ αἴσθημα τοῦ ἔθνους, διατέμπων ἐντεῦθεν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ θαυμασμοῦ τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν γενναῖον στρατὸν καὶ τὸν στρατηλάτην αὐτοῦ, ὅστις τυγχάνει νὰ εἶνε Διάδοχος τοῦ Θρόνου (χειροκροτήματα), πρὸς τὸν γενναῖον ἀρχηγὸν τοῦ στόλου, πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ στρατοῦ τῆς τε ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, οἵτινες διὰ τῶν ἡρωϊκῶν αὐτῶν κατορθωμάτων ἐμεγάλυναν τὴν Ἑλλάδα οὐχὶ μόνον κατ' ἔκτασιν ἀλλὰ καὶ ψυχικῶς.

Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα χρόνου οἱ ἡρωϊκοὶ στρατοὶ τῶν συμμάχων Κρατῶν, μετὰ ὁρμῆς, ὄχι ὀλιγώτερον σφοδρᾶς, ἔπληξαν τὸν ἐχθρὸν οὕτως, ὥστε ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων ἀπὸ τὸ Τουρκικὸν κράτος, τὸ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν τοῖς νήσοις, δὲν ὑπελείπετο ἄλλο τι ἐκτὸς τῶν μικρῶν Χερσονήσων τῆς Καλλιπόλεως καὶ Κ)πόλεως, παρὰ τρία μόνον ὀνομεῖα, αἱ τρεῖς πόλεις τῆς Ἀδριανουπόλεως, τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Σκουτάρεως.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ τὴν μεσολάβησιν τῶν Δυνάμεων πρὸς ἐπιτυχίαν ἀνακωχῆς ἔσπευσε δὲ καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς συμμάχους διὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Βουλγαρίας, νὰ ζητήσῃ τὸ αὐτὸ διὰ τὴν διαπραγμάτευσιν τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἀνακωχὴ συνωμολογήθη, ἡμῶν μὴ μετασχόντων, διότι εἴχομεν ἐνδοιασμούς τινας ὡς πρὸς τινὰ σημεῖα ἐνδοιασμοὺς οἱ ὁποῖοι δὲν κατωρθώθη νὰ διαλυθῶσι, μάλιστα ἕνεκα τῆς δυσχερείας τῶν συγκοινωνιῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, οὐχ ἧττον μετέσχομεν τῶν διαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης αἵτινες εἶχαν ὁρισθῇ ἐν Λονδίνῳ διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀνακωχῆς Αἱ διαπραγματεύσεις δὲ αὗται ὑπῆξαν ἐργώδεις ἀλλ' ἠλπίσαμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι θὰ κατελήγομεν εἰς οἷσιον ἀποτέλεσμα καὶ ὅτι ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀνεγνώριζεν, ὅτι ἡττήθη καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ συγκομίσῃ τὰς λογικὰς συνεπείας τῆς ἥττης της, μάλιστα ὅτε μετὰ προσωρινὴν διακοπὴν τῶν διαπραγματεύσεων, ὅλαι αἱ Μ. Δυνάμεις ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ διὰ συλλογικῆς διακοινώσεως ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὴν Πύλην ἐπιμόνως συνιστῶσαι εἰς αὐτὴν νὰ ὑποκύψῃ. Ἀλλ' ἡ ἐπελθοῦσα κυβερνητικὴ μεταβολὴ ἐν Κων)πόλει ἐματαίωσε κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὴν ἐλπιζομένην σύσκεψιν τῆς εἰρήνης, ἔκτοτε δὲ ὁ πόλεμος συνεχίσθη μὲν παρ' ἡμῶν, ἐπανελήφθη δὲ παρὰ τῶν συμμάχων καὶ συνεχίζεται ἀκόμη καὶ σήμερον. Ὑπάρχουσιν ὅμως σοβαραὶ ἐνδείξεις, ὅτι καὶ ἡ νέα κυβέρνησις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἐπὶ τοῖς ὅροις τοὺς ὁποίους διεύπωσαν οἱ σύμμαχοι

Δὲν ἔχομεν θετικὰς εἰσέτι πληροφορίας, ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἐνδείξεις ὅτι οἱ ἐν Κων)πόλει σπεύδουσι πρὸς τὴν εἰρήνην, ἀναγνωρίζοντες ὅτι ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ πολέμου τῷ Θρακικῷ δὲν ἔχει νὰ παράσχῃ εἰς αὐτοὺς καμμίαν βελτίωσιν ἢ μεταβολὴν τῶν ὅρων, οἱ ὁποῖοι ἐπλάσθησαν ἐκ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου μέχρι σήμερον.

Ὁπωσδήποτε κύριοι, δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζομεν πότε θὰ τερματισθῇ ὁ ἀγών, τὸν ὁποῖον ἄλλως τε ἀνελαβόντες ἐγνωρίζομεν καὶ διεκηρύξαμεν ὅτι θὰ εἶνε δεινός.

Νομίζω ὅμως, ὅτι τὸ ἔθνος ἐν ἀπολύτῳ ἐμπιστοσύνῃ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς αὐτοῦ δυνάμεις καὶ ἐν στενῇ συναφείᾳ πρὸς τοὺς συμμάχους αὐτοῦ, δύναται ν' ἀναμένῃ τὸ πέρας τοῦ ἀγῶνος, τὸ ὁποῖον θὰ μεγεθύνῃ τὴν Ἑλλάδα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποδώσῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἑκατομμύρια ὑποδούλων, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ εὕρῃ μόνον τὰ γεωγραφικὰ ὅρια, ἀλλὰ καὶ τοὺς ψυχικοὺς ὁρίζοντας, ὡς εἶπον καὶ πρὸ μικροῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΑΝΑΞΙΑ ΠΡΟΣΟΧΗΣ

Δὲν ἐδικαιούμεθα νὰ προσδοκῶμεν λόγου ἀξίαν ἀπολογίαν ὑπὲρ τῶν ἐλαφρῶν θεατρικῶν παραστάσεων ἐν οὕτως ἐνδόξοις ἀλλὰ καὶ κρισίμοις ἡμέραις ἐθνικαῖς παρὰ προσώπων ἅτινα οὔτε τὴν πνευματικὴν πρὸς τοῦτο κέκτηνται πυρακτηνὴν οὔτε τὸ ἠθικὸν οὐδένος ὅπως ὁμολογήσωσι τὸ ἀλίθημα αὐτῶν.

Ὁ «Συρακούσιος» τῆς «Ἐλευθερίας» ἐὰν μετωνομάζετο εἰς «Κλαζομένιον» ἢ «Ἀβδηρίτην» θὰ ἐδικαιολόγει κάλλιον τὴν συνηγορίαν του ὑπὲρ τῆς ἐλαφρᾶς καὶ τῆς ἀσέμνου ἔτι σκηνῆς· ἀντὶ τούτου ὅμως προσέλαβεν ὕφος γραμματοδιδασκάλου καὶ ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως εἰς ὅσα ἐγράψαμεν ἀποδοκιμάζοντες τὰ ἐλαφρὰ καὶ ἀθνεῖα θεάματα ἐν ἡμέρᾳ κατ' ἐξοχὴν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν ἐμπνεύσεων ἐθνικῶν, ἀνεφύλλισε τὸ πρῶτον τυχὸν δοκίμιον γραμματολογίας καὶ παρέταξέ τινα ὀνόματα μεγάλων δραματικῶν ποιητῶν, ἵνα φιμώσῃ ἡμᾶς δεικνύων ὅτι τὸ θέατρον εἶνε μέγα σχολεῖον κοινωνικὸν καὶ ἐθνικόν. Ἀλλ' ὦ Τάν! Τίς ἔψεξε τὸν Ἡρακλέα ἢ τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ; Τίνα σχέσιν ἔχουσι τὰ ὑψηλὰ καὶ πάγκαλα δραματικὰ ἔργα τῶν μεγάλων δραματικῶν ποιητῶν, οἵτινες ἠδυνήθησαν καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν σπλάγχνων τῆς ἀνθρωπότητος ν' ἀναπλάσωσι τὰ μέγιστα πάθη καὶ τὰ εὐγενέστατα συναισθήματα καὶ νὰ ἐναρμονίσωσι τὴν ἀνθρωπίνην πρὸς τὴν θείαν φύσιν καὶ ὡς μεγάλοι καὶ ἔνθεοι καλλιτέχναι νὰ διαγράψωσι τοὺς μεγάλους χαρακτῆρας ὡς ὑποτυπώματα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἐν τῷ πνευματικῷ καὶ ἠθικῷ αὐτῆς ἀγῶνι ἐν τῷ κόσμῳ, τίνα λέγομεν πάντα τοῦτα ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν «Μαμζὲλ Νιτοὺς» καὶ τὸ «Τρελλοκόριτσον» καὶ τὰ παραπλήσια πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ ἐξαμβλώματα τῆς ἀλκουλικῆς καὶ παραπαιούσης ἑταιρικῆς Μούσης τῶν καπηλείων τῆς Ἑσπερίας καὶ τῶν ἀττικῶν ὑπογείων τοῦ ρητορικοῦ;

Ὁ δὲ κ. διευθυντὴς τῆς ἀτυχοῦς «Ἠχοῦς τῆς Κύπρου» ὁμοιάζει πρὸς ὀψίμους θηλάζων μαμμόθρεπτον περιχυνόμενον ὑπὸ τῶν ἰδίων σιέλων ὁσάκις ἐπιχειρεῖ νὰ ψελίσῃ ὀλίγας λέξεις καὶ ἀφίεται εἰς ἀπυνάρτητον καὶ ἀκατάσχετον φλυαρίαν. Ὁμιλεῖ καὶ ὁ κ. Μελῆς περὶ θεάτρου ὡς θὰ ὡμίλει καὶ ὁ μπεμπὲς περὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀγοράζουν τὰς **καραμέλας** του. Ἔχει ἀκόμη τὴν ἀντίληψιν νηπιακὴν καὶ τέρπεται ὑπὸ σακχαροπήκτων καὶ ἡδυπότων προτιμῶν πάντοτε τοὺς ζαχαροπλάστας ἀπὸ τῶν ἀρτοποιῶν καὶ τρύτους πάλιν ἀπὸ τῶν αὐστηρῶν διδασκάλων, οἵτινες ἀντὶ καρυκελῶν ἐπιθέτουσι ραυδισμοὺς πρὸς σωφρονισμόν.

Εἰς τὸν πρῴην βουλευτὴν Λάρνακος—Ἀμμοχώστου κ. Μ. Γ. Νικολαΐδην ἔλαχε τὸ ὀχληρὸν καθῆκον νὰ τηρῇ καθαρὰν τὴν ἐμπροσθέλλαν τοῦ Μελῆ καὶ τὸ οὐχὶ εὐάρεστον ἔργον νὰ ἀποκαθαίρῃ τὴν «Ἠχὼ» ἀποσμήχων διὰ σάπωνος ἀντισηπτικοῦ. Εὐχόμενοι ὅθεν αὐτῷ ἐγκαρτέρησιν καὶ ὑπομονὴν φέρομεν τὸν λόγον ἐπὶ τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα περὶ θεάτρου καὶ σεμνοτυφίας ὑπαινισσόμενα παρ' αὐτοῦ.

Φαίνεται ἐπιδοκιμάζων τὴν παράστασιν θεατρικῶν ἔργων ἐλαφρῶν καὶ ἀσέμνων, ἀναπαριστώντων εἰς τὰ ὄμματα τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἤθη ἐκλελυμένα, σκάνδαλα οἰκογενειακά, ἰδέας καὶ ἀντιλήψεις περὶ τιμῆς καὶ ἠθικῆς ἀντιθέτους ὅλως πολλάκις οὐ μόνον πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ ἑλληνικὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κοινὴν ἠθικήν, καὶ ταῦτα πάντα κατὰ τὴν ἐνδοξοτέραν καὶ ὡραιοτέραν περίοδον τοῦ ἐθνικοῦ βίου ἡμῶν. Τοῦτο ἐκπλήττει ἡμᾶς περισσότερον διότι κάλλιστα γνωρίζομεν τὸν ἔντιμον καὶ ἄψογον χαρακτῆρα τοῦ κ. Νικολαΐδου καὶ ὡς πολίτου καὶ ὡς οἰκογενειάρχου καὶ εἶνε βεβαιότατον ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὰς ἰδίας θυγατέρας νὰ ἔχωσι πρότυπον τὰς γυναῖκας μιᾶς ἀπερέττας ἔστω καὶ τῆς σχετικῶς σεμνοτέρας, θὰ ἐπεθυμοῦμεν δὲ νὰ μάθωμεν παρ' αὐτοῦ κατὰ πόσον μία ἔντιμος καὶ ἐνάρετος οἰκογένεια θὰ ἐπανήρχετο οὐδὲ καλλίτερα ἀπὸ τῆς παραστάσεως μιᾶς ὀπερέττας τοῦ εἴδους «Μαμζὲλ-Νιτοὺς.»

Τοιαῦτα ἔργα ἀποδοκιμάζονται καὶ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῆς παραγωγῆς αὐτῶν κατηγγελλόμενα ὡς διαστροφὴ καὶ παραμόρφωσις τοῦ ἤθους καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς τε οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας, περιοτίζονται δὲ εἰς θέατρα ὡρισμένης τάξεως, ὅπου συρρέουσιν ὅσοι καὶ ὅσοι οὐδένα πλέον διατρέχουσιν ἀπὸ τούτων κίνδυνον ἢ θικόν.

Πᾶς πολίτης Ἕλλην καὶ μάλιστα πολιτευτὴς ὀφείλει ὦ, καθῆκόν του νὰ θεωρῇ τὴν περιφρούρησιν τῆς αὐστηρότητος τῶν ἠθῶν ἐν τῷ ἑλληνικῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ, διότι ταῦτα καὶ ἐν τῷ παρελθόντι διέσωσαν τὸ Γένος ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ἐξαφανισμοῦ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ διαφυλάξωσιν ἀπὸ τῆς καταπτώσεως καὶ τῆς παρακμῆς.

Ἡ Γαλλία ἀγωνιᾷ ὑπὲρ ὃν πρὸ τοῦ Γερμανικοῦ κινδύνου μὴ δυνηθεῖσα νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀντίπαλον Γερμανίαν ἐν τῇ γοργῇ αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, ἥτις εἶνε ἀπόρροια τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἱερότητος καὶ ἀγνότητος τῆς ἑστίας. Ὁ Κάϊζερ μετὰ ροφητικῆς ἐξάρσεως κηρύττει τὸν μέγαν κίνδυνον ἀπὸ τοῦ ἐξαπλουμένου ὑλισμοῦ καὶ προσκαλεῖ τὴν Γερμανίαν ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων αὐτῆς ἵνα ἔχουσα τὸν Θεὸν μετ' αὐτῆς οὐδένα μετ' αὐτὸν φοβῆται ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἡ γείτων Ἰταλία παρὰ τὰς ἐθνικὰς συμπτώσεις δι' ὧν κατωρθώθη ἡ ἑνότης αὐτῆς καὶ παρὰ πάσας τὰς προσπαθείας μεγάλων βασιλέων καὶ μεγάλων πολιτικῶν ὅπως ἀνορθώσωσι καὶ στηρίξωσι αὐτὴν, ἔχει πάθει τοσαύτην παράλυσιν ὑπὸ τῆς ριστώνης καὶ τῆς γοητείας ἑνὸς ἐκλελυμένου βίου ἐπὶ αἰῶνας, ὥστε βραδύτατα καὶ δυσχερέστατα χωρεῖ ἡ ἀνόρθωσις καὶ ἐνίσχυσις αὐτῆς. Ἡ Ἄδουα ἐγένετο ὀλεθρία εἰς τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν τῆς Ἰταλίας, ἡ Τριπολίτις δὲ καὶ ἡ Κυρηναϊκὴ οὐδόλως ἐλάμπρυναν τὴν πολεμικὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἰταλίας. Αἱ Ἰταλικαὶ ἦταν ἠνάγκαζον καὶ ἀναγκάζουν τὸν ποιητὴν νὰ λέγῃ: «ὦ Ἰταλία, εἴθε νὰ ἦτο ὀλιγώτερον ὡραία καὶ περισσότερον ἀνδρεία.»

Ὁ Συμμαχικὸς πόλεμος ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου διὰ τῆς ἀκαθέκτου ὁρμῆς καὶ τοῦ ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ τῶν συμμαχικῶν στρατιῶν κατέδειξε τὴν μεγάλην ἠθικὴν τούτων ὑπεροχὴν χάρις εἰς τὴν τηρουμένην αὐστηρότητα περί τε τὰ οἰκογενειακὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ ἤθη παρ' αὐτοῖς.

Μετὰ τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, ὁ Συμμαχικὸς οὗτος πόλεμος ἐνέχει τὴν μεγαλειτέραν ἠθικὴν δύναμιν δι' ἧς κυρίως συντρίψε τὸν προαιώνιον ἐχθρὸν, ὃν δὲν ἠδυνήθη νὰ θίξῃ ἡ ἐκνευρισμένη Ἰταλία ἐπὶ 13 ὅλους μῆνας ἐξαντλουμένη ὑπὸ τῆς ἀντιστάσεως ὀλίγων χιλιάδων Ἀράβων καὶ Βεδουίνων.

Τὸν εὐρωπαϊκὸν ἡδονισμὸν, τὰ ἔκλυτα ἤθη τῶν τριόδων τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων, ἅτινα πειρῶνται νὰ εἰσαγάγωσι παρ' ἡμῖν διὰ τῆς ὀπερέττας καὶ ἄλλων ἐλαφρῶν καὶ ἀσέμνων παραστάσεων δφείλομεν ν' ἀποκρούωμεν ὡς ἠθικὴν πανώλην καὶ χολέραν, Ἐκκλησία δὲ καὶ Πολιτεία ὀφείλουσι νὰ καθοδηγῶσι τὰς κοινωνίας καὶ τὸ ἔθνος ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ὁμαλῆς καὶ προοδευτικῆς ἐξελίξεως τοῦ τε οἰκογενειακοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου ὑπὸ τὸ κράτος τῶν αἰωνίων καὶ ἀναλλοιώτων ἠθικῶν νόμων, **οὐρανέαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντων, ὧν Ὄλυμπος πατὴρ μοῦνος, οὐδὲ νὺν θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτεκτεν, οὐδὲ μὴ ποτε λάθα κατακοιμάσῃ.**

Ἀπὸ τοῦ Μαραθῶνος ἐξῆλθεν ἥρως ἅμα καὶ μέγας τραγικὸς ὁ Αἰσχύλος, ἀπὸ τῆς Σαλαμῖνος δὲ ὁ ἔνθεος Σοφοκλῆς καὶ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν πολέμων ἐξῆλθε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος μέγα καὶ λαμπρὸν καὶ ἀθάνατον κατακηλούμενον καὶ κατεγοητευόμενον καὶ ἐκτρεφόμενον ὑπὸ τῶν ἀγνοτάτων καὶ εὐγενεστάτων Μουσῶν τοῦ Παρνασσοῦ.

Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τὸ ἔθνος ὑπέφερε πολὺ καὶ ὑπέμεινεν ἐξηντλημένον αἱμορραγίαν ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ παραγάγῃ μετὰ τὸν ἑπταετῆ ἀγῶνα ὑπέροχα καὶ ἀνάξια ἔργα πνευματικά, ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι αἱ μεγαλουργίαι τοῦ ἐνεστῶτος πολέμου καὶ ὁ δίκαιος ἐθνικὸς ἐνθουσιασμὸς θὰ συναρπάσωσι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς ὑψηλοτέρους καὶ ὡραιοτέρους ὁρίζοντας καὶ θὰ ἀνατείλωσι μετὰ τῆς πολεμικῆς μεγαλουργίας καὶ δόξης ἡμέραι ἐντόνου καὶ ζωογόνου πνευματικοῦ φωτός. Θέλομεν διὰ ταῦτα τῆς Ἑλληνίδος νεότητος τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν νὰ δονῶσι καὶ καταθέλγωσιν οἱ πληροῦντες σήμερον τὸν ἐθνικὸν ὁρίζοντα ὑψηλοὶ καὶ ἔνθεοι τόνοι τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, θέλομεν τὴν Ἑλληνίδα νεότητα νὰ ἀπολαμβάνῃ ἀπερίσπαστος τὰς μεγάλας καὶ ἐνθουσιαστικὰς ἐμπνεύσεις ἀπὸ τῶν ἐνδόξων καὶ θαυμαστῶν πολεμικῶν τροπαίων, θέλομεν νὰ καθαίρεται καὶ ἐξαγνίζεται ἐν τῷ θείῳ πυρὶ τῆς πατριωτικῆς καμίνου, ἣν τροφοδοτεῖ σήμερον ἄφθονος καὶ γενναία καύσιμος ὕλη, ἵνα ἀναχωνευθῶσι καὶ σφυρηλατηθῶσιν αἱ νέαι πανοπλίαι πρὸς μεγαλειτέρους ἐνδόξους ἀγῶνας.

Μακρὰν λοιπὸν τῆς Ἑλληνίδος νεότητος ἡ συβαριτικὴ χαύνότης καὶ ἡ ταραντινὴ ἀναισχυντία, μακρὰν ἡ ἀβδηριτικὴ κουφότης καὶ μωρία.

Τὸ ἑλληνικὸν θέατρον πρέπει νὰ τηρηθῇ εἰς τὸ ὕψος τῆς γενέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς του, καθιστάμενον καὶ αὐθις σχολεῖον κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν καὶ μηδέποτε νὰ ὑποβιβάζηται.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΡΑΝΟΙ
ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΑΣΤΡΟΜΕΡΙΤΟΥ

£19—17—0.

Γ. Λουκαΐδης £2-0-0
Γεώργιος Εὐθυμίου » 1-5-0

Ἀνὰ £1-0-0

Κ. Μαυρομμάτης, Δημ. χ: Μιχαήλ, Εὐθύμιος χ: Πέτρου, Κωνστ. χ: Φιλίππου, Ξενοφῶ Εὐθυμίου.

Ἀνὰ £0-10 0.

Γ. Χ. Σαρρῆς, Χ: Χριστόδουλος χ: Γιάννη, Πολύδ. Εὐαγγελίδης, Ἀργυρός χ: Ἀδάμου, Μιχ. χ: Κυριακοῦ, Χ. Κυριακοῦ χ: Μιχαήλ, Πολύδιος Νικολάου, Παντελῆς Κυριακοῦ.

Νικόλαος χ: Χριστοδούλου £0-8-0

Ἀνὰ £0 5-0.

Γιαννῆς χ: Ἀδάμου, Θεοκλῆς χ: Γιάννη, Ἀγγελῆς χ: Φιλίππου, Πετρῆς χ: Χαραλάμπους, Χρίστος Εἰσοδίου, Χ: Πικᾶ Βασίλης χ: Ἀδάμου, Σολομῶν Ἀντζελῆ, Βασίλης Κωνσταντίνου.

Ἀνὰ £0 4.0.

Γ. Ν. Σαρρῆ, Σολομῶν, Μιχαήλ.

Ἀνὰ £0 3-0.

Μιχαήλ Κυριακοῦ, Χ: Μιχ. χ: Χριστοδούλου, Ἀργυρῶ Πετρῆ, Χριστόδ. Λουκᾶ, Σολ. χ: Γιάννη, Ἀργυρῶ χ: Κυριακοῦ, Γιαννῆ Νεοτορῆ, Σολ. Α χ: Σεραφείμ, Γεωργῆς χ: Τσουλῆ, Κωστῆς Τσοφῆ.

Ἀνὰ £0-2-0.

Χ: Κωνστ. χ: Λουκᾶ, Γεωργῆς χ: Νικόλα, Χρίστος Ἀργυροῦ, Πετρῆς χ: Γιαννῆ, Γεωργῆς Ἀδάμου, Γεωργῆς Μαλλιώτης, Γιαννῆς χ: Γεώργη, Χ: Ἀδάμος χ'' Πετρῆ, Ν. Ματθαίου, Χ'' Σολ. χ'' Νικολῆ, Σταυλῆς Πετρῆ, Λοΐζ χ'' Λουκᾶ, Τσουλῆς Σολομοῦ, Κωνστ. χ'' Ἀδαμου, Σολ. Α. χ'' Παπᾶ, Γεωργῆς χ'' Γιάννη, Παντελῆς Χαραλαμπῆ, Σολ. Κυριακοῦ, Γεωργῆς χ: Λουκᾶ, Στυλ. χ'' Μιχαήλ, Χ'' Παπᾶ Γεώργης χ'' Κτωρῆ, Νικ χ: Μιχαήλ, Λουκᾶς Λοΐζου, Ἐρωτόκρ. χ: Χριστοδούλου, Δημοσθ. Κυριακοῦ, Χριστόδ. χ: Ἀδάμου, Νεόφυτος χ'' Γιώργη, Γεωργῆς χ'' Νικολῆ, Χ'' Τσουλῆς χ'' Λοΐ.

Κυριακός Λουκᾶ £0-1 0

ΕΡΑΝΟΙ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝΑΣ (ΜΟΡΦΟΥ)

£31-12-0

Ἐκκλησία τοῦ Χωρίου £ 2—0—0

Ἀνὰ £1-0 0,

Βερνάδα; χ: Ἀβραάμ, Π. Ι. Σαβέλιος, Πέτρος χ: Πολυδώρου, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Χ: Φίλιππος χ: Μάμα, Γεώργιος Σολομωνίδης διδάσκαλος.

Χ: Ἰω. χ: Κυριακοῦ Παράδεισος £0-15 0

Ἀνὰ £0-10-0.

Χ: Πέτρος χ: Παυλῆ, Γεωργῆς χ: Γιάννη, Παπᾶ Γεώργης, Γεωργάκης χ: Γιάννη Πετρῆ, Βαρνάβας χ: Παπᾶ Γεωργίου, Πετρῆς χ: Κυριακοῦ Παραδείσας, Χριστοφῆς Λοΐ, Χ: Καλλῆς χ: Παπᾶ Γιάνκή, Χριστοφῆς χ: Κολλῆ, Γιαννῆς χ: Τουμάζου, Μάμας χ: Κυριακοῦ, Μιχαήλ χ: Παναγιώτη.

Ἀνὰ £0-8 0

Γεώργιος Χαραλάμπους Πογιατζῆς, Γιαννῆς Λοΐζου, Η. Χ. Παλίδης, Χ: Πετρῆς χ: Γιάννη, Κυριακός Νεοφύτου, Γεώργιος Χρι

Τὸ δεύτερον εἶνε ὅτι, ὅπως ἡμεῖς δὲν ζητοῦμεν ἵνα κατευθύνῃ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων ἡμῶν, οὕτε αὐτὴ πρέπει νὰ ζητῇ νὰ παρασύρῃ τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ὑπὲρ τῶν ἑαυτῆς. Καὶ ἐν τέλει, ὅτι ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὁ παλαιὸς ἀνταγωνισμὸς ἡμῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν ἦτο σφάλμα, δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ λάθος τοῦτο πρὸς τὴν Γερμανίαν ἐν τῇ ἅπαξ καταληφθείσῃ θέσει ὑπ' αὐτῆς.

—**Εἰρήνη διὰ πολέμου.**

Ὑπάρχει μεγάλη παρανόησις ὡς πρὸς τὰς ἀρχὰς ταύτας, ἥτις εἶνε ἄδικος εἴς τε τὴν χώραν ταύτην (Ἀγγλίαν) καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἀμφότεραι αἱ χῶραι κερδαίνουσι παντελῶς φανερὰ ὁμιλοῦσαι. Ἂς ἀναμνήσῃ ἡμᾶς ὁ κ. Ζωρὲ τὰ στοιχειώδη γεγονότα περὶ ὧν θὰ ἀσχοληθῶμεν: «Ὁ λαὸς τῆς Γερμανίας καὶ ὁ λαὸς τῆς Γαλλίας, γράφει ἐν τῇ «*Humanité*» ἐπιθυμεῖ εἰρήνην. Ἐντούτοις οἱ δύο λαοὶ εἶνε ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς πόλεμον, χάρις εἰς τὰς μεγάλας προφυλάξεις ἃς λαμβάνουσι κατ' ἀλλήλων καὶ τοῦτο οὐδετέρου ἀπειλοῦντος τὸν ἕτερον. Εἶτε ἡ Εὐρώπη θὰ θεραπεύσῃ ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς παραφροσύνης ταύτης ἢ θὰ σπαράξῃ ἑαυτὴν ἐν τῇ μανίᾳ της.»

Ἀκούσωμεν τὸν κ. Ζωρὲ ἐκκαλούμενον πρὸς τὸ κόμμα του:—«Εἶνε καθῆκον ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ ἀποστολὴ τῶν ἀκτημόνων Σοσιαλιστῶν, ὅπως ἀποτρέψωμεν τὴν καταστροφὴν ταύτην ἀπὸ τῶν λαῶν νὰ διαφυλάξωμεν τὴν εἰρήνην, τὴν δημοκρατίαν, τὸ μέλος τῶν ἐργατῶν, τὴν ἐλπίδα πρὸς τὴν δικαιοσύνην. Ἡ δημοκρατία τῆς Γαλλίας, ὑπὸ τοὺς κινδύνους οἵ τινες πολλαπλασιάζονται περὶ αὐτὴν, θὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀδρανείας αὐτῆς ἐν ᾗ μαραίνεται. Ἡ θρασύτης τῶν ἀντιδραστικῶν, ἡ αὐθάδεια τῶν τυχοδιωκτῶν καὶ τῶν προδοτῶν δὲν θὰ ἐγείρωσιν ἐπὶ πλέον τὴν κεφαλὴν κατ' αὐτῆς.»

«Δυνάμεθα νὰ ἀμφιβάλλωμεν διὰ τίνας ὁμιλεῖ ἡ ἀλήθης φωνὴ τῆς Γαλλίας, ἣν γνωρίζουσι, διὰ τῶν συνθηματικῶν φράσεων τοῦ διαγγέλματος τοῦ Προέδρου ἢ διὰ τῆς Δαντονείου ζέσεως τοῦ κ. Ζωρέ. Ἐν τῇ μιᾷ καλεῖ τὴν Γαλλίαν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐν τῇ ἑτέρᾳ τὴν Γαλλίαν τῆς Μοναρχίας καὶ τῶν Αὐτοκρατόρων.»

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
Κου ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἐλ. Βενιζέλος λαβὼν τὸν λόγον, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς τὴν π. Τετάρτην, διὰ φωνῆς παρὰ τὸ σύνηθες ἀσθενοῦς καὶ συχνὰ διακοπτόμενος προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Κύριοι Βουλευταί, τὴν μεθεπομένην τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἡ Βουλὴ διέκοπτε τὰς ἐργασίας αὐτῆς, διὰ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπερισπάστως νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὰ μεγάλα αὐτῆς καθήκοντα. Ἔκτοτε ὁ στρατὸς ἡμῶν ἀπὸ ἐπιτυχίας εἰς ἐπιτυχίαν, ἀπὸ θριάμβου εἰς θρίαμβον, ἀπὸ μιᾶς νίκης εἰς ἄλλην ἐνδοξοτέραν, ἔφθασεν εἰς διάστημα δύο ἑβδομάδων πρὸ τῶν Γιαννιτσῶν, ἡ πρὸ τῶν ὁποίων μεγάλη μάχη ἔκρινε τὴν τύχην τῆς Θεσσαλονίκης, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα εἰσῆλθον μετὰ μίαν ἑβδομάδα ὅλην, ἕνεκα δυσχερειῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ Ἑλληνικὸς στόλος, τηρήσας ἀδιαμφιβήτητον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Αἰγαίου, παρημπόδισεν αὐτῷ πᾶσαν μεταφορὰν στρατοῦ, ἐξησφάλισε τὰς μεταφορὰς τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, ἀπέδωκε δὲ τὴν ἐλευθερίαν εἰς πάσας τὰς Ἑλληνικὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, πλὴν ἐκείνων, ὅσαι κατέχονται ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ.

Νομίζω, κύριοι, ὅτι ἀνταποκρίνομαι εἰς τὸ αἴσθημα πάντων ὑμῶν ὅπως ἀνταποκρίνομαι καὶ εἰς τὸ αἴσθημα τοῦ ἔθνους, διατέμπων ἐντεῦθεν θερμὰ συγχαρητήρια καὶ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ θαυμασμοῦ τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν γενναῖον στρατὸν καὶ τὸν στρατηλάτην αὐτοῦ, ὅστις τυγχάνει νὰ εἶνε Διάδοχος τοῦ Θρόνου (χειροκροτήματα), πρὸς τὸν γενναῖον ἀρχηγὸν τοῦ στόλου, πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοῦ στρατοῦ τῆς τε ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, οἵτινες διὰ τῶν ἡρωϊκῶν αὐτῶν κατορθωμάτων ἐμεγάλυναν τὴν Ἑλλάδα οὐχὶ μόνον κατ' ἔκτασιν ἀλλὰ καὶ ψυχικῶς.

Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα χρόνου οἱ ἡρωϊκοὶ στρατοὶ τῶν συμμάχων Κρατῶν, μετὰ ὁρμῆς, ὄχι ὀλιγώτερον σφοδρᾶς, ἔπληξαν τὸν ἐχθρὸν οὕτως, ὥστε ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων ἀπὸ τὸ Τουρκικὸν κράτος, τὸ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν τοῖς νήσοις, δὲν ὑπελείπετο ἄλλο τι ἐκτὸς τῶν μικρῶν Χερσονήσων τῆς Καλλιπόλεως καὶ Κ)πόλεως, παρὰ τρία μόνον ὀνομεῖα, αἱ τρεῖς πόλεις τῆς Ἀδριανουπόλεως, τῶν Ἰωαννίνων καὶ τοῦ Σκουτάρεως.

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ τὴν μεσολάβησιν τῶν Δυνάμεων πρὸς ἐπιτυχίαν ἀνακωχῆς ἔσπευσε δὲ καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς συμμάχους διὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Βουλγαρίας, νὰ ζητήσῃ τὸ αὐτὸ διὰ τὴν διαπραγμάτευσιν τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης.

Ἡ ἀνακωχὴ συνωμολογήθη, ἡμῶν μὴ μετασχόντων, διότι εἴχομεν ἐνδοιασμούς τινας ὡς πρὸς τινὰ σημεῖα ἐνδοιασμοὺς οἱ ὁποῖοι δὲν κατωρθώθη νὰ διαλυθῶσι, μάλιστα ἕνεκα τῆς δυσχερείας τῶν συγκοινωνιῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, οὐχ ἧττον μετέσχομεν τῶν διαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης αἵτινες εἶχαν ὁρισθῇ ἐν Λονδίνῳ διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἀνακωχῆς Αἱ διαπραγματεύσεις δὲ αὗται ὑπῆξαν ἐργώδεις ἀλλ' ἠλπίσαμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι θὰ κατελήγομεν εἰς οἷσιον ἀποτέλεσμα καὶ ὅτι ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀνεγνώριζεν, ὅτι ἡττήθη καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ συγκομίσῃ τὰς λογικὰς συνεπείας τῆς ἥττης της, μάλιστα ὅτε μετὰ προσωρινὴν διακοπὴν τῶν διαπραγματεύσεων, ὅλαι αἱ Μ. Δυνάμεις ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ διὰ συλλογικῆς διακοινώσεως ἀπηυθύνθησαν πρὸς τὴν Πύλην ἐπιμόνως συνιστῶσαι εἰς αὐτὴν νὰ ὑποκύψῃ. Ἀλλ' ἡ ἐπελθοῦσα κυβερνητικὴ μεταβολὴ ἐν Κων)πόλει ἐματαίωσε κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὴν ἐλπιζομένην σύσκεψιν τῆς εἰρήνης, ἔκτοτε δὲ ὁ πόλεμος συνεχίσθη μὲν παρ' ἡμῶν, ἐπανελήφθη δὲ παρὰ τῶν συμμάχων καὶ συνεχίζεται ἀκόμη καὶ σήμερον. Ὑπάρχουσιν ὅμως σοβαραὶ ἐνδείξεις, ὅτι καὶ ἡ νέα κυβέρνησις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀναγνωρίζει τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἐπὶ τοῖς ὅροις τοὺς ὁποίους διεύπωσαν οἱ σύμμαχοι

Δὲν ἔχομεν θετικὰς εἰσέτι πληροφορίας, ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἐνδείξεις ὅτι οἱ ἐν Κων)πόλει σπεύδουσι πρὸς τὴν εἰρήνην, ἀναγνωρίζοντες ὅτι ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐχθροπραξιῶν καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ πολέμου τῷ Θρακικῷ δὲν ἔχει νὰ παράσχῃ εἰς αὐτοὺς καμμίαν βελτίωσιν ἢ μεταβολὴν τῶν ὅρων, οἱ ὁποῖοι ἐπλάσθησαν ἐκ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου μέχρι σήμερον.

Ὁπωσδήποτε κύριοι, δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζομεν πότε θὰ τερματισθῇ ὁ ἀγών, τὸν ὁποῖον ἄλλως τε ἀνελαβόντες ἐγνωρίζομεν καὶ διεκηρύξαμεν ὅτι θὰ εἶνε δεινός.

Νομίζω ὅμως, ὅτι τὸ ἔθνος ἐν ἀπολύτῳ ἐμπιστοσύνῃ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς αὐτοῦ δυνάμεις καὶ ἐν στενῇ συναφείᾳ πρὸς τοὺς συμμάχους αὐτοῦ, δύναται ν' ἀναμένῃ τὸ πέρας τοῦ ἀγῶνος, τὸ ὁποῖον θὰ μεγεθύνῃ τὴν Ἑλλάδα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποδώσῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἑκατομμύρια ὑποδούλων, τὸ ὁποῖον δὲν θὰ εὕρῃ μόνον τὰ γεωγραφικὰ ὅρια, ἀλλὰ καὶ τοὺς ψυχικοὺς ὁρίζοντας, ὡς εἶπον καὶ πρὸ μικροῦ, τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΑΝΑΞΙΑ ΠΡΟΣΟΧΗΣ

Δὲν ἐδικαιούμεθα νὰ προσδοκῶμεν λόγου ἀξίαν ἀπολογίαν ὑπὲρ τῶν ἐλαφρῶν θεατρικῶν παραστάσεων ἐν οὕτως ἐνδόξοις ἀλλὰ καὶ κρισίμοις ἡμέραις ἐθνικαῖς παρὰ προσώπων ἅτινα οὔτε τὴν πνευματικὴν πρὸς τοῦτο κέκτηνται πυρακτηνὴν οὔτε τὸ ἠθικὸν οὐδένος ὅπως ὁμολογήσωσι τὸ ἀλίθημα αὐτῶν.

Ὁ «Συρακούσιος» τῆς «Ἐλευθερίας» ἐὰν μετωνομάζετο εἰς «Κλαζομένιον» ἢ «Ἀβδηρίτην» θὰ ἐδικαιολόγει κάλλιον τὴν συνηγορίαν του ὑπὲρ τῆς ἐλαφρᾶς καὶ τῆς ἀσέμνου ἔτι σκηνῆς· ἀντὶ τούτου ὅμως προσέλαβεν ὕφος γραμματοδιδασκάλου καὶ ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως εἰς ὅσα ἐγράψαμεν ἀποδοκιμάζοντες τὰ ἐλαφρὰ καὶ ἀθνεῖα θεάματα ἐν ἡμέρᾳ κατ' ἐξοχὴν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν ἐμπνεύσεων ἐθνικῶν, ἀνεφύλλισε τὸ πρῶτον τυχὸν δοκίμιον γραμματολογίας καὶ παρέταξέ τινα ὀνόματα μεγάλων δραματικῶν ποιητῶν, ἵνα φιμώσῃ ἡμᾶς δεικνύων ὅτι τὸ θέατρον εἶνε μέγα σχολεῖον κοινωνικὸν καὶ ἐθνικόν. Ἀλλ' ὦ Τάν! Τίς ἔψεξε τὸν Ἡρακλέα ἢ τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ; Τίνα σχέσιν ἔχουσι τὰ ὑψηλὰ καὶ πάγκαλα δραματικὰ ἔργα τῶν μεγάλων δραματικῶν ποιητῶν, οἵτινες ἠδυνήθησαν καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν σπλάγχνων τῆς ἀνθρωπότητος ν' ἀναπλάσωσι τὰ μέγιστα πάθη καὶ τὰ εὐγενέστατα συναισθήματα καὶ νὰ ἐναρμονίσωσι τὴν ἀνθρωπίνην πρὸς τὴν θείαν φύσιν καὶ ὡς μεγάλοι καὶ ἔνθεοι καλλιτέχναι νὰ διαγράψωσι τοὺς μεγάλους χαρακτῆρας ὡς ὑποτυπώματα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἐν τῷ πνευματικῷ καὶ ἠθικῷ αὐτῆς ἀγῶνι ἐν τῷ κόσμῳ, τίνα λέγομεν πάντα τοῦτα ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν «Μαμζὲλ Νιτοὺς» καὶ τὸ «Τρελλοκόριτσον» καὶ τὰ παραπλήσια πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ ἐξαμβλώματα τῆς ἀλκουλικῆς καὶ παραπαιούσης ἑταιρικῆς Μούσης τῶν καπηλείων τῆς Ἑσπερίας καὶ τῶν ἀττικῶν ὑπογείων τοῦ ρητορικοῦ;

Ὁ δὲ κ. διευθυντὴς τῆς ἀτυχοῦς «Ἠχοῦς τῆς Κύπρου» ὁμοιάζει πρὸς ὀψίμους θηλάζων μαμμόθρεπτον περιχυνόμενον ὑπὸ τῶν ἰδίων σιέλων ὁσάκις ἐπιχειρεῖ νὰ ψελίσῃ ὀλίγας λέξεις καὶ ἀφίεται εἰς ἀπυνάρτητον καὶ ἀκατάσχετον φλυαρίαν. Ὁμιλεῖ καὶ ὁ κ. Μελῆς περὶ θεάτρου ὡς θὰ ὡμίλει καὶ ὁ μπεμπὲς περὶ τοῦ ζαχαροπλαστείου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀγοράζουν τὰς **καραμέλας** του. Ἔχει ἀκόμη τὴν ἀντίληψιν νηπιακὴν καὶ τέρπεται ὑπὸ σακχαροπήκτων καὶ ἡδυπότων προτιμῶν πάντοτε τοὺς ζαχαροπλάστας ἀπὸ τῶν ἀρτοποιῶν καὶ τρύτους πάλιν ἀπὸ τῶν αὐστηρῶν διδασκάλων, οἵτινες ἀντὶ καρυκελῶν ἐπιθέτουσι ραυδισμοὺς πρὸς σωφρονισμόν.

Εἰς τὸν πρῴην βουλευτὴν Λάρνακος—Ἀμμοχώστου κ. Μ. Γ. Νικολαΐδην ἔλαχε τὸ ὀχληρὸν καθῆκον νὰ τηρῇ καθαρὰν τὴν ἐμπροσθέλλαν τοῦ Μελῆ καὶ τὸ οὐχὶ εὐάρεστον ἔργον νὰ ἀποκαθαίρῃ τὴν «Ἠχὼ» ἀποσμήχων διὰ σάπωνος ἀντισηπτικοῦ. Εὐχόμενοι ὅθεν αὐτῷ ἐγκαρτέρησιν καὶ ὑπομονὴν φέρομεν τὸν λόγον ἐπὶ τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα περὶ θεάτρου καὶ σεμνοτυφίας ὑπαινισσόμενα παρ' αὐτοῦ.

Φαίνεται ἐπιδοκιμάζων τὴν παράστασιν θεατρικῶν ἔργων ἐλαφρῶν καὶ ἀσέμνων, ἀναπαριστώντων εἰς τὰ ὄμματα τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἤθη ἐκλελυμένα, σκάνδαλα οἰκογενειακά, ἰδέας καὶ ἀντιλήψεις περὶ τιμῆς καὶ ἠθικῆς ἀντιθέτους ὅλως πολλάκις οὐ μόνον πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ ἑλληνικὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κοινὴν ἠθικήν, καὶ ταῦτα πάντα κατὰ τὴν ἐνδοξοτέραν καὶ ὡραιοτέραν περίοδον τοῦ ἐθνικοῦ βίου ἡμῶν. Τοῦτο ἐκπλήττει ἡμᾶς περισσότερον διότι κάλλιστα γνωρίζομεν τὸν ἔντιμον καὶ ἄψογον χαρακτῆρα τοῦ κ. Νικολαΐδου καὶ ὡς πολίτου καὶ ὡς οἰκογενειάρχου καὶ εἶνε βεβαιότατον ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὰς ἰδίας θυγατέρας νὰ ἔχωσι πρότυπον τὰς γυναῖκας μιᾶς ἀπερέττας ἔστω καὶ τῆς σχετικῶς σεμνοτέρας, θὰ ἐπεθυμοῦμεν δὲ νὰ μάθωμεν παρ' αὐτοῦ κατὰ πόσον μία ἔντιμος καὶ ἐνάρετος οἰκογένεια θὰ ἐπανήρχετο οὐδὲ καλλίτερα ἀπὸ τῆς παραστάσεως μιᾶς ὀπερέττας τοῦ εἴδους «Μαμζὲλ-Νιτοὺς.»

Τοιαῦτα ἔργα ἀποδοκιμάζονται καὶ ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῆς παραγωγῆς αὐτῶν κατηγγελλόμενα ὡς διαστροφὴ καὶ παραμόρφωσις τοῦ ἤθους καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς τε οἰκογενείας καὶ τῆς κοινωνίας, περιοτίζονται δὲ εἰς θέατρα ὡρισμένης τάξεως, ὅπου συρρέουσιν ὅσοι καὶ ὅσοι οὐδένα πλέον διατρέχουσιν ἀπὸ τούτων κίνδυνον ἢ θικόν.

Πᾶς πολίτης Ἕλλην καὶ μάλιστα πολιτευτὴς ὀφείλει ὦ, καθῆκόν του νὰ θεωρῇ τὴν περιφρούρησιν τῆς αὐστηρότητος τῶν ἠθῶν ἐν τῷ ἑλληνικῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ, διότι ταῦτα καὶ ἐν τῷ παρελθόντι διέσωσαν τὸ Γένος ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ἐξαφανισμοῦ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ διαφυλάξωσιν ἀπὸ τῆς καταπτώσεως καὶ τῆς παρακμῆς.

Ἡ Γαλλία ἀγωνιᾷ ὑπὲρ ὃν πρὸ τοῦ Γερμανικοῦ κινδύνου μὴ δυνηθεῖσα νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀντίπαλον Γερμανίαν ἐν τῇ γοργῇ αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, ἥτις εἶνε ἀπόρροια τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἱερότητος καὶ ἀγνότητος τῆς ἑστίας. Ὁ Κάϊζερ μετὰ ροφητικῆς ἐξάρσεως κηρύττει τὸν μέγαν κίνδυνον ἀπὸ τοῦ ἐξαπλουμένου ὑλισμοῦ καὶ προσκαλεῖ τὴν Γερμανίαν ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων αὐτῆς ἵνα ἔχουσα τὸν Θεὸν μετ' αὐτῆς οὐδένα μετ' αὐτὸν φοβῆται ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἡ γείτων Ἰταλία παρὰ τὰς ἐθνικὰς συμπτώσεις δι' ὧν κατωρθώθη ἡ ἑνότης αὐτῆς καὶ παρὰ πάσας τὰς προσπαθείας μεγάλων βασιλέων καὶ μεγάλων πολιτικῶν ὅπως ἀνορθώσωσι καὶ στηρίξωσι αὐτὴν, ἔχει πάθει τοσαύτην παράλυσιν ὑπὸ τῆς ριστώνης καὶ τῆς γοητείας ἑνὸς ἐκλελυμένου βίου ἐπὶ αἰῶνας, ὥστε βραδύτατα καὶ δυσχερέστατα χωρεῖ ἡ ἀνόρθωσις καὶ ἐνίσχυσις αὐτῆς. Ἡ Ἄδουα ἐγένετο ὀλεθρία εἰς τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν τῆς Ἰταλίας, ἡ Τριπολίτις δὲ καὶ ἡ Κυρηναϊκὴ οὐδόλως ἐλάμπρυναν τὴν πολεμικὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἰταλίας. Αἱ Ἰταλικαὶ ἦταν ἠνάγκαζον καὶ ἀναγκάζουν τὸν ποιητὴν νὰ λέγῃ: «ὦ Ἰταλία, εἴθε νὰ ἦτο ὀλιγώτερον ὡραία καὶ περισσότερον ἀνδρεία.»

Ὁ Συμμαχικὸς πόλεμος ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου διὰ τῆς ἀκαθέκτου ὁρμῆς καὶ τοῦ ἀπαραμίλλου ἡρωϊσμοῦ τῶν συμμαχικῶν στρατιῶν κατέδειξε τὴν μεγάλην ἠθικὴν τούτων ὑπεροχὴν χάρις εἰς τὴν τηρουμένην αὐστηρότητα περί τε τὰ οἰκογενειακὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ ἤθη παρ' αὐτοῖς.

Μετὰ τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, ὁ Συμμαχικὸς οὗτος πόλεμος ἐνέχει τὴν μεγαλειτέραν ἠθικὴν δύναμιν δι' ἧς κυρίως συντρίψε τὸν προαιώνιον ἐχθρὸν, ὃν δὲν ἠδυνήθη νὰ θίξῃ ἡ ἐκνευρισμένη Ἰταλία ἐπὶ 13 ὅλους μῆνας ἐξαντλουμένη ὑπὸ τῆς ἀντιστάσεως ὀλίγων χιλιάδων Ἀράβων καὶ Βεδουίνων.

Τὸν εὐρωπαϊκὸν ἡδονισμὸν, τὰ ἔκλυτα ἤθη τῶν τριόδων τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων, ἅτινα πειρῶνται νὰ εἰσαγάγωσι παρ' ἡμῖν διὰ τῆς ὀπερέττας καὶ ἄλλων ἐλαφρῶν καὶ ἀσέμνων παραστάσεων δφείλομεν ν' ἀποκρούωμεν ὡς ἠθικὴν πανώλην καὶ χολέραν, Ἐκκλησία δὲ καὶ Πολιτεία ὀφείλουσι νὰ καθοδηγῶσι τὰς κοινωνίας καὶ τὸ ἔθνος ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ὁμαλῆς καὶ προοδευτικῆς ἐξελίξεως τοῦ τε οἰκογενειακοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου ὑπὸ τὸ κράτος τῶν αἰωνίων καὶ ἀναλλοιώτων ἠθικῶν νόμων, **οὐρανέαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντων, ὧν Ὄλυμπος πατὴρ μοῦνος, οὐδὲ νὺν θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτεκτεν, οὐδὲ μὴ ποτε λάθα κατακοιμάσῃ.**

Ἀπὸ τοῦ Μαραθῶνος ἐξῆλθεν ἥρως ἅμα καὶ μέγας τραγικὸς ὁ Αἰσχύλος, ἀπὸ τῆς Σαλαμῖνος δὲ ὁ ἔνθεος Σοφοκλῆς καὶ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν πολέμων ἐξῆλθε τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος μέγα καὶ λαμπρὸν καὶ ἀθάνατον κατακηλούμενον καὶ κατεγοητευόμενον καὶ ἐκτρεφόμενον ὑπὸ τῶν ἀγνοτάτων καὶ εὐγενεστάτων Μουσῶν τοῦ Παρνασσοῦ.

Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τὸ ἔθνος ὑπέφερε πολὺ καὶ ὑπέμεινεν ἐξηντλημένον αἱμορραγίαν ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ παραγάγῃ μετὰ τὸν ἑπταετῆ ἀγῶνα ὑπέροχα καὶ ἀνάξια ἔργα πνευματικά, ἐλπίζομεν ὅμως ὅτι αἱ μεγαλουργίαι τοῦ ἐνεστῶτος πολέμου καὶ ὁ δίκαιος ἐθνικὸς ἐνθουσιασμὸς θὰ συναρπάσωσι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς ὑψηλοτέρους καὶ ὡραιοτέρους ὁρίζοντας καὶ θὰ ἀνατείλωσι μετὰ τῆς πολεμικῆς μεγαλουργίας καὶ δόξης ἡμέραι ἐντόνου καὶ ζωογόνου πνευματικοῦ φωτός. Θέλομεν διὰ ταῦτα τῆς Ἑλληνίδος νεότητος τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν νὰ δονῶσι καὶ καταθέλγωσιν οἱ πληροῦντες σήμερον τὸν ἐθνικὸν ὁρίζοντα ὑψηλοὶ καὶ ἔνθεοι τόνοι τῆς ἐθνικῆς ζωῆς, θέλομεν τὴν Ἑλληνίδα νεότητα νὰ ἀπολαμβάνῃ ἀπερίσπαστος τὰς μεγάλας καὶ ἐνθουσιαστικὰς ἐμπνεύσεις ἀπὸ τῶν ἐνδόξων καὶ θαυμαστῶν πολεμικῶν τροπαίων, θέλομεν νὰ καθαίρεται καὶ ἐξαγνίζεται ἐν τῷ θείῳ πυρὶ τῆς πατριωτικῆς καμίνου, ἣν τροφοδοτεῖ σήμερον ἄφθονος καὶ γενναία καύσιμος ὕλη, ἵνα ἀναχωνευθῶσι καὶ σφυρηλατηθῶσιν αἱ νέαι πανοπλίαι πρὸς μεγαλειτέρους ἐνδόξους ἀγῶνας.

Μακρὰν λοιπὸν τῆς Ἑλληνίδος νεότητος ἡ συβαριτικὴ χαύνότης καὶ ἡ ταραντινὴ ἀναισχυντία, μακρὰν ἡ ἀβδηριτικὴ κουφότης καὶ μωρία.

Τὸ ἑλληνικὸν θέατρον πρέπει νὰ τηρηθῇ εἰς τὸ ὕψος τῆς γενέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς του, καθιστάμενον καὶ αὐθις σχολεῖον κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν καὶ μηδέποτε νὰ ὑποβιβάζηται.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΕΡΑΝΟΙ
ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΑΣΤΡΟΜΕΡΙΤΟΥ

£19—17—0.

Γ. Λουκαΐδης £2-0-0
Γεώργιος Εὐθυμίου » 1-5-0

Ἀνὰ £1-0-0

Κ. Μαυρομμάτης, Δημ. χ: Μιχαήλ, Εὐθύμιος χ: Πέτρου, Κωνστ. χ: Φιλίππου, Ξενοφῶ Εὐθυμίου.

Ἀνὰ £0-10 0.

Γ. Χ. Σαρρῆς, Χ: Χριστόδουλος χ: Γιάννη, Πολύδ. Εὐαγγελίδης, Ἀργυρός χ: Ἀδάμου, Μιχ. χ: Κυριακοῦ, Χ. Κυριακοῦ χ: Μιχαήλ, Πολύδιος Νικολάου, Παντελῆς Κυριακοῦ.

Νικόλαος χ: Χριστοδούλου £0-8-0

Ἀνὰ £0 5-0.

Γιαννῆς χ: Ἀδάμου, Θεοκλῆς χ: Γιάννη, Ἀγγελῆς χ: Φιλίππου, Πετρῆς χ: Χαραλάμπους, Χρίστος Εἰσοδίου, Χ: Πικᾶ Βασίλης χ: Ἀδάμου, Σολομῶν Ἀντζελῆ, Βασίλης Κωνσταντίνου.

Ἀνὰ £0 4.0.

Γ. Ν. Σαρρῆ, Σολομῶν, Μιχαήλ.

Ἀνὰ £0 3-0.

Μιχαήλ Κυριακοῦ, Χ: Μιχ. χ: Χριστοδούλου, Ἀργυρῶ Πετρῆ, Χριστόδ. Λουκᾶ, Σολ. χ: Γιάννη, Ἀργυρῶ χ: Κυριακοῦ, Γιαννῆ Νεοτορῆ, Σολ. Α χ: Σεραφείμ, Γεωργῆς χ: Τσουλῆ, Κωστῆς Τσοφῆ.

Ἀνὰ £0-2-0.

Χ: Κωνστ. χ: Λουκᾶ, Γεωργῆς χ: Νικόλα, Χρίστος Ἀργυροῦ, Πετρῆς χ: Γιαννῆ, Γεωργῆς Ἀδάμου, Γεωργῆς Μαλλιώτης, Γιαννῆς χ: Γεώργη, Χ: Ἀδάμος χ'' Πετρῆ, Ν. Ματθαίου, Χ'' Σολ. χ'' Νικολῆ, Σταυλῆς Πετρῆ, Λοΐζ χ'' Λουκᾶ, Τσουλῆς Σολομοῦ, Κωνστ. χ'' Ἀδαμου, Σολ. Α. χ'' Παπᾶ, Γεωργῆς χ'' Γιάννη, Παντελῆς Χαραλαμπῆ, Σολ. Κυριακοῦ, Γεωργῆς χ: Λουκᾶ, Στυλ. χ'' Μιχαήλ, Χ'' Παπᾶ Γεώργης χ'' Κτωρῆ, Νικ χ: Μιχαήλ, Λουκᾶς Λοΐζου, Ἐρωτόκρ. χ: Χριστοδούλου, Δημοσθ. Κυριακοῦ, Χριστόδ. χ: Ἀδάμου, Νεόφυτος χ'' Γιώργη, Γεωργῆς χ'' Νικολῆ, Χ'' Τσουλῆς χ'' Λοΐ.

Κυριακός Λουκᾶ £0-1 0

ΕΡΑΝΟΙ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝΑΣ (ΜΟΡΦΟΥ)

£31-12-0

Ἐκκλησία τοῦ Χωρίου £ 2—0—0

Ἀνὰ £1-0 0,

Βερνάδα; χ: Ἀβραάμ, Π. Ι. Σαβέλιος, Πέτρος χ: Πολυδώρου, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Χ: Φίλιππος χ: Μάμα, Γεώργιος Σολομωνίδης διδάσκαλος.

Χ: Ἰω. χ: Κυριακοῦ Παράδεισος £0-15 0

Ἀνὰ £0-10-0.

Χ: Πέτρος χ: Παυλῆ, Γεωργῆς χ: Γιάννη, Παπᾶ Γεώργης, Γεωργάκης χ: Γιάννη Πετρῆ, Βαρνάβας χ: Παπᾶ Γεωργίου, Πετρῆς χ: Κυριακοῦ Παραδείσας, Χριστοφῆς Λοΐ, Χ: Καλλῆς χ: Παπᾶ Γιάνκή, Χριστοφῆς χ: Κολλῆ, Γιαννῆς χ: Τουμάζου, Μάμας χ: Κυριακοῦ, Μιχαήλ χ: Παναγιώτη.

Ἀνὰ £0-8 0

Γεώργιος Χαραλάμπους Πογιατζῆς, Γιαννῆς Λοΐζου, Η. Χ. Παλίδης, Χ: Πετρῆς χ: Γιάννη, Κυριακός Νεοφύτου, Γεώργιος Χρι

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Χόρτασαν αἷμα τὰ βουνὰ καὶ δάκρυα οἱ κάμποι
Κ' ἐμπῆκε ὁ ἐλευθερωτὴς ποῦ σὰν τὸν ἥλιο λάμπει.
Ἔχει στὸ πλάϊ τὸ παιδὶ καὶ πίσω τὸν πατέρα
Τὸν συντροφεύει ἡ εὐχὴ ποῦ τοὔδωσ' ἡ μητέρα.

Μέσα στὰ στήθη του καρδιὰ ἀγάπη στὴν πατρίδα
Καὶ στὸ λαό του δύναμι καὶ στὸ Θεὸ ἐλπίδα.
Κ' ἐμπρὸς ἕνας καλόγηρος κρατῶντας τὸ σταυρό του
Τὸν ὁδηγεῖ μ' ἕνα σχοινὶ δεμένο στὸ λαιμό του....

Στὴ σκλαβωμένη τώρα γῆ τὴ ματοποτισμένη
Περνᾷ τῆς λευτεριᾶς πουλὶ κ' ἐλπίδες ἀνασταίνει.
Καὶ ζωντανεύει τ' ὄνειρο ποῦ πεντακόσια χρόνια
Οἱ κάμποι λουλουδίζανε καὶ λυώνανε τὰ χιόνια.

Κι' οἱ σκλάβοι τὸ νορεύονταν. Ἔφθασ' ἡ ἅγια μέρα
Ἀπὸ τὸν ὕπνο τὸν βαθὺ ξυπνῆστε πέρ' ὡς πέρα.
Βαθειὰ, βαθειὰ ἀνασάνατε τῆς λευτεριᾶς τ' ἀγέρι
Σηκώσατε στὸ μέτωπο τὸ μουδιασμένο χέρι.

Καὶ τὸ Σταυρό σας κάμετε. Μέσ' τὴν Ἁγιὰ Σοφία
Θὰ τελειώσῃ ἡ ἄσωστη ἡ πρώτη λειτουργία.
Στοῦ Κωνσταντίνου θὰ σταθῇ τὸ θρόνο Κωνσταντῖνος
Τρανὸς, μεγάλος, ξακουστὸς, ὡς ἦτανε κ' ἐκεῖνος.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ: θὲ νἀκουσθῇ καὶ πάλι,
Καὶ στὴν ὡραία Πύλη της θὰ βγῇ ὁ παπᾶς νὰ ψάλῃ.
Συγχώριο σ' ὅσους πέσανε καὶ τὰ διπλοβλογήσῃ,
Τὴν γαλανὴ μὲ τὸ Σταυρὸ ψηλὰ πρὶν νυματίσῃ
Νὰ πῇ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς ἁγιασμένης πίστης
Ἡ μέρα Ἀναστάσεως καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

Κ. Μπάρκας.

Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ

Ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει τῆς ἡρωϊκῆς ἐπανορθώσεως τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Ἰωαννίνων ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἐν ἀλαλαγμῷ ἐνθουσιασμοῦ καὶ χαρᾶς ἐπεβόησε καὶ διεβίβασε πρὸς τὸν Στρατάρχην Κωνσταντῖνον Διάδοχον τὸ ἑπόμενον τηλεγράφημα:

«Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων μετ' αἰσθημάτων ἀνυπερβλήτου χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ διαβλέπει ἑαυτὴν εὑρισκομένην εἰς τὴν εὐτυχῆ θέσιν ὅπως ἀπευθύνῃ πρὸς τὴν Ὑμετ. Β. Ὑψηλότητα καὶ πρὸς τοὺς στρατιώτας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας διάθερμα συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ μεγάλῃ νίκῃ ἥτις ἐπέστεψε τὸν ἱερὸν ἀγῶνα.

Ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἦν πιστῶς ἐκπροσωποῦσι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην οἱ ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὑπερηφάνως παραδίδει τὸ συντελεσθὲν ἔργον εἰς τὸν ἔπαινον τῆς ἱστορίας, θεωροῦσα ἑαυτὴν ἀσθενῆ, ἵνα ἑρμηνεύσῃ καταλλήλως τὸ ὕψος τῆς μεγάλης θυσίας καὶ τῆς ἀνταξίας πρὸς αὐτὴν νίκης. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

— Ὁ λόγος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Λαμβάνων τῶν λόγον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐν μέσῳ βαθυτάτης σιγῆς ἀναγινώσκει τὰ τηλεγραφήματα περὶ τῆς γενικῆς ἐπιθέσεως.

—Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον διεβίβασα, ἐξακολουθεῖ ὁ Πρωθυπουργὸς, θερμὸν συγχαρητήριον τηλεγράφημα διαπέμπων αὐτῷ τὰς βαθείας εὐχὰς διὰ τὴν περιφανῆ νέαν νίκην τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων.

Τὸ ἄγγελμα τῆς νίκης διεβίβασα πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα εἰς Θεσσαλονίκην, ὅστις ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ διὰ τοῦ τηλεγραφήματος.

(Ἀναγινώσκει τὸ τηλεγράφημα τοῦ Βασιλέως).

Ἡ Βουλὴ ἔλη σείεται ἐκ χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν.

— Ὁ λόγος τοῦ κ. Μαυρομιχάλη.

Ἀκολούθως ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἐκ τῆς θέσεώς του ὡμίλησεν ὡς ἑξῆς:

Κ. Π. Μαυρομιχάλης — Τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τὸ ὁποῖον μετέδωκε πρὸ μικροῦ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς τὴν Βουλὴν, ἤγειρεν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰσθήματα ἀνεκφράστου ἀγαλλιάσεως καὶ ἀνακουφίσεως. Διότι σήμερον πληροῦται ὁ αἰώνιος καὶ κοινὸς πόθος ὄχι μόνον ὁ τῆς Ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἱστορικῆς Ἠπειρωτικῆς πρωτευούσης. Ἐὰν δὲ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι οὐδέποτε ἔπαυσεν ἀγωνιζομένη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ἐὰν δύναται καυχηθῇ ὅτι δὲν ἀπεσπάσθη ποτὲ ἀπὸ τῶν μεγάλων αὐτῆς ἱστορικῶν ἀναμνήσεων καὶ ὀνείρων, δύνανται νὰ καυχηθῶσιν ἐπίσης καὶ οἱ ὁμογενεῖς ἡμῶν ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐμείναν πιστοὶ εἰς τὴν καταγωγήν των. Καὶ δι' αὐτὸ, κύριοι, σπεύδω νὰ χαιρετίσω μετὰ συγκινήσεως τὴν εἴσοδον τῶν Ἠπειρωτῶν εἰς τὸν κόλπον τῆς μεγάλης Ἑλλην. οἰκογενείας.

Ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς τόσης χαρᾶς δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν καὶ τοὺς ὑπολοίπους ἀδελφοὺς ἡμῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ ἐπιτραπήτω εἰς ἡμᾶς νὰ ἐ γράσωμεν τὴν βαθυτάτην θλῖψιν ὅτι προκειμένου νὰ κριθῇ ἡ τύχη 500 καὶ πλέον χιλιάδων ὁμογενῶν, δὲν ἐθεωρήθη ἀναγκαία ἡ ἐγκαιρότερον παρουσία τῆς Βουλῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐν τούτοις ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἤθελε βεβαίως ἀντλήσει δύναμιν ἐπαρκῆ, ὅπως ἀντιστῇ κατὰ πάσης τυχὸν ἀδικίας καὶ ἁπλησίας. Εἰς ἡμᾶς δὲ θὰ ἐδίδετο ἀφορμὴ ὅπως διατηρηθῶμεν ἄκτοτε προσηκόντως καὶ ράνωμεν δι' ἀνθέων καὶ δακρύων τοὺς τάφους ἐκείνων, οἵτινες ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους ἠγωνίσθησαν ἡρωϊκῶς ἵνα μείνωσιν Ἕλληνες.

Ἀλλ' ἐὰν ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ περιορίσωμεν τὰς σκέψεις ἡμῶν καὶ νὰ σιγήσωμεν μὴ τυχὸν ὑποληφθῶμεν ἔστω καὶ πόρρωθεν, ὅτι παραβλάπτομεν κατά τι τὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεις, νὰ σιγήσωμεν μάλιστα ἵνα διὰ τῆς στάσεως ἡμῶν ταύτης ἐνισχύσωμεν τὴν Κυβέρνησιν, εὐτυχῶς ὑπὸ ἔποψιν στρατιωτικὴν, ὑπὸ ἔποψιν πολεμικὴν, δυνάμεθα ἐλευθέρως καὶ ἀπροκαλύπτως νὰ ὁμιλήσωμεν. Καὶ λέγομεν: ὅτι ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς χώρας ἓν καὶ μόνον κυριαρχεῖ αἴσθημα, αἴσθημα ἀπεράντου ἐνθουσιασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης διὰ τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης. Πᾶς ὁπλίτης καὶ πᾶς ναύτης ὑπῆρξεν ἥρως ἀληθής. Πᾶς δὲ ἀξιωματικὸς ἀψηφῶν τὰς σφαῖρας καὶ τὸν θάνατον ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ πρὸς παραδειγματισμόν. Ὑπεράνω ὅμως ὅλων αὐτῶν τῶν αὐτοθυσιῶν ὑπερίπταται ἡ αἰγλήεσσα μορφὴ τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἕλλην. Θρόνου, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς στρατηγικῆς αὐτοῦ δεξιότητος κατώρθωσε νὰ ὁδηγήσῃ τὰ στρατεύματά του εἰς τὴν δόξαν καὶ εἰς τὴν νίκην. Ἐὰν δὲν εἶχον ἄλλην ἀφορμὴν διὰ νὰ ὁμιλήσω σήμερον, ἤμην ὑποχρεωμένος νὰ λάβω τὸν λόγον μόνον καὶ μόνον ὅπως χαιρετίσω τοὺς ἥρωας ἐκείνους, οἵτινες ἠυτύχησαν νὰ συνδέσωσι τὴν ἀπαράμιλλον ἱστορίαν τοῦ παρελθόντος μὲ τὴν ἔξοχον ἱστορίαν τοῦ παρόντος (χειροκροτήματα).

— Ὁ λόγος τοῦ κ. Ράλλη

Μετὰ τὸν κ. Μαυρομιχάλην καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ κ. Ραλλης εἶπε τὰ ἑξῆς:

Δ. Ράλλης. Τὸ τρόπαιον, ὅπερ κατέκτησεν ὁ ἀληθῶς ἔνδοξος καὶ γενναῖος Ἐθνικὸς στρατὸς, ὁδηγούμενος παρὰ τοῦ μέλλοντος Βασιλέως αὐτοῦ, καὶ τοῦ μέλλοντος Βασιλέως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ ἐξάψῃ τὴν Ἐθνικὴν φιλοτιμίαν καὶ νὰ διαθρύψῃ τὰς ἐλπίδας τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ.

Δύναται νὰ καυχηθῇ ὁ Ἐθνικὸς στρατὸς καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ ὅτι τὸ τελευταῖον αὐτοῦ τρόπαιον ἀμαυρώνει ὅλας τὰς νίκας ἐκείνων, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ ἀμφισβητήσωσι τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ, ἡ δόξα τοῦ δὲ θὰ ὑπάρξῃ τοιαύτη οἷα ὑπῆρξεν ἡ δόξα τῶν Μαραθωνομάχων. Διότι ἀναμφισβητήτως ὑπὸ τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς διεξήχθη ὁ Ἠπειρωτικὸς ἀγὼν δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ θαυμάσῃ τις τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν μαχητῶν τῶν Ἐθνικῶν, δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ θαυμάσῃ καὶ τὴν ἀντοχὴν αὐτῶν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν των. Τὸ γεγονὸς ἀποτελεῖ ἀληθῶς Ἐθνικὸν τρόπαιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ στηριχθῇ ἡ Κυβέρνησις, ἡ ἐκπροσωποῦσα τὴν χώραν, ὅπως διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ Ἤπειρος ἀληθῶς ὑπῆρξεν ἡ κυρία τροφὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακραίωνας, τοὺς ὁποίους ὑπὸ ἐπαχθῆ δουλείαν διεξήγαγεν ὁ Ἑλληνισμὸς, οὐδὲ ἡ Μακεδονία, οὐδὲ ἡ Θράκη οὐδὲ αἱ νῆσοι ὑστέρησαν.

Ἡμεῖς δὲ σήμερον ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ἀληθῶς εὐτυχεῖς, τοὺς ὁποίους κατέστησεν ὁ ἐθνικὸς ἡμῶν στρατὸς δὲν πρέπει οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν νὰ λησμονῶμεν τὴν ἀλληλεγγύην, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου, μεταξὺ τῶν χωρῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι κατεκτήθησαν καὶ κατέχονται ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν στρατοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνων χωρῶν, ἐν αἷς ἀνθεῖ ὁ ἑλληνισμὸς, καὶ ὅστις ἀποτελεῖ ἐν αὐταῖς τὴν κινητήριον δύναμιν. Ἡ Κυβέρνησις, εἴπον, σήμερον εἰς τὸν θρίαμβον αὐτὸν στηριζομένη, δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματα ὅλου Ἑλληνισμοῦ καὶ νὰ ὑπενθυμίσῃ μεθ' ὅλης τῆς ἀγερωχίας εἰς πάντα ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτῆς εἰς τὸν στρατὸν αὐτῆς καὶ εἰς τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν τέκνων αὐτῆς ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον ἡ ἔκβασις τοῦ βαλκανικοῦ ἀγῶνος.

Εἰς τοιαύτην πανηγυρικὴν συνεδρίαν σία ἡ σημερινὴ, δὲν ἁρμόζει νὰ ἀνταποδώσῃ τὰς τὰς ἀπειλὰς, αἱ ὁποῖαι ἐξηνέχθησαν εἰς ἄλλην αἴθουσαν, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς πάντα ὅτι ἐὰν τὸ μέλλον ἐπιφυλάσσῃ ἀγῶνας εἰς τὸν ἑλληνισμὸν, τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς θὰ τοὺς διεξεγάγῃ μετὰ τῆς αὐτῆς δόξης καὶ τῆς αὐτῆς ἀντοχῆς, ὡς διεξήγαγε καὶ τὸν τελευταῖον. (Παταγώδη χειροκροτήματα τῶν θεωρείων).

Εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Ράλλη εἰς βουλευτὴς ἀναφωνεῖ:

—Ζήτω ὁ Διάδοχος!

Ἐπηκολούθησε σωστὸν πανδαιμόνιον. Ζητωκραυγαὶ χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι ἠκούοντο πανταχόθεν ἐκ τῆς αἰθούσης καὶ τῶν θεωρείων.

—Ζήτω ὁ Διάδοχος.

—Τί εἶπεν ὁ κ. Θεοτόκης.

Ἀποκατασταθείσης τῆς σχετικῆς ἡσυχίας ὁμιλεῖ ὁ κ. Θεοτόκης ἐπίσης ἐκ τοῦ βήματος εἰπὼν τὰ ἀκόλουθα:

Γ. Θεοτόκης.—Λαβὼν, κύριοι, τὸν λόγον εἰς μίαν τῶν συνεδριάσεων τῶν πρὸ τῆς διακοπῆς ηὐχήθην, ὅπως τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα θριαμβεύσωσι καὶ ἡ εὐχή μου αὕτη ἐπραγματοποιήθη, καὶ ἐθριάμβευσεν ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς καὶ ἐδοξάσθη ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ Διάδοχος τοῦ Θρόνου. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς διὰ τῆς δράσεώς του, διὰ τῆς ἀνδρείας, διὰ τῶν νικῶν του ἐν Μακεδονίᾳ, διὰ τῆς ἡρωϊκῆς στάσεώς του ἐν Ἠπείρῳ διὰ τοῦ θριάμβου ὃν κατήγαγε καὶ τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσε πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν Βουλὴν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔγραψε νέας σελίδας μεγάλης δόξης εἰς τὴν ἔνδοξον τῆς Ἑλλάδος ἱστορίαν.

Ἀλλὰ δὲν ἐθριάμβευσε μόνον ὁ στρατὸς τῆς ξηρᾶς, ἀλλ' ἐθριάμβευσε καὶ ἐδοξάσθη καὶ τὸ Ναυτικὸν ἡμῶν τὸ ὁποῖον μεγίστας προσέφερενὑπηρεσίας. Διότι οὐ μόνον ἐκυρίαρχησε τοῦ Αἰγαίου, οὐ μόνον κατέλαβε τὰς Ἑλληνικὰς νήσους ἀλλ' ἠμπόδισε καὶ τὴν μεταφορὰν στρατοῦ τουρκικοῦ ἀπὸ Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς εἰς τὴν Εὐρώπην. Συνέβαλεν οὕτω διὰ τῆς δράσεώς εἰς ἐπιτυχίας καὶ νίκας τῶν συμμάχων τῆς Ἑλλάδος.

Ταῦτα, κύριοι, ἔπραξεν ὁ στρατὸς καὶ στόλος ἡμῶν· πρέπει δ' ἡ βουλὴ συμμεριζομένη τὴν γνώμην τῆς Ἑλλάδος συμμεριζομένη τὴν γνώμην τοῦ Ἑλληνισμοῦ, νὰ διερμηνεύσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς πρὸς τὸν στρατὸν πρὸς τὸ ναυτικὸν, τὸ ὁποῖον τοιαῦτα κατορθώματα ἔπραξεν. Ὀφείλομεν νὰ εὐγνωμονῶμεν πρὸς ἐκείνους οἱ ὁ ποῖοι ἔπεσαν καὶ φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν μνήμην αὐτῶν νὰ προσφέρωμεν. Ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ἅπαντας οἱ ὁποῖοι τοσοῦτον ἐπεδείξαντο ἡρωϊσμὸν καὶ οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἡρωϊκῆς στάσεώς των τοσοῦτον ἐτίμησαν τὸ ὄνομα τὸ ἑλληνικόν.

Ἡ εὐχή μου λοιπὸν τὴν ὁποίαν ὡς Ἕλλην ἀπηύθυνα λαβὼν τὸν λόγον εἰς τινα τῶν συνεδριάσεων τῶν πρὸ τῆς διακοπῆς ἐπραγματοποιήθη ἤδη.

Ἀλλὰ καὶ ἑτέραν εὐχὴν τότε διετύπωσα τὴν εὐχὴν ὅπως τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου ἦσαν ἀντάξια τῶν μεγάλων θυσιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐλπίζω, κύριοι, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου θὰ ὦσιν ἀντάξια τῶν μεγάλων θυσιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ θεωρῶ καθῆκον ἵνα συστήσω θερμῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως βασιζομένη ἐπὶ τῶν ἐπιτυχιῶν, ἐπὶ τῶν κατορθωμάτων τοῦ ἡρωϊσμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τοῦ τε τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης δώσῃ εἰς τὰς διπλωματικὰς αὐτῆς ἐνεργείας τὴν διεύθυνσιν τὴν ἀνεξαρτήτως συμπαθειῶν ὑπὸ τῶν ὑψίστων τοῦ ἔθνους συμφερόντων ἐπιβαλλομένην καὶ καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος μὴ παρορασθῶσι, καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅπως ἀναγνωρισθῶσι τὰ δίκαια τῶν χωρῶν καὶ τῶν νήσων τῶν οἰκουμένων παρ' ἀμιγοῦς Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὅπως ἱκανοποιηθῇ ὁ πόθος τῶν καταδίκων χωρῶν καὶ τῶν νήσων τούτων, ἵνα ἀπολαύσωσιν ἀληθοῦς ἐλευθερίας ἣν δὲν δύνανται νὰ ἀπολαύσωσιν ἢ διὰ τῆς ἑνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. (χειροκροτήματα).

— Ὁ λόγος τοῦ κ. Γούναρη.

Τὸν κ. Θεοτόκην διαδέχεται εἰς τὸ βῆμα ὁ κ. Γούναρης ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

Δ. Γούναρης.—Ὁ νέος θρίαμβος τῶν ὅπλων τῶν ἑλληνικῶν πρὸ τῶν Ἰωαννίνων προσέθηκεν ἕνα ἀκόμη κλάδον δάφνης εἰς τὸν ἀμάραντον στέφανον, μὲ τὸν ὁποῖον ἡ Νίκη ἐπέστεψε τὰ ὅπλα τῆς Πατρίδος.

Δὲν θὰ τονίσω, κύριοι, τὴν σημασίαν τῆς ἐπιτυχίας, ἐπιχειρήσεως τῆς ὁποίας αἱ δυσχέρειαι ἦσαν τοιαῦται, ὥστε ἠδύναντο νὰ ἐγερθῶσιν ἀμφιβολίαι καὶ περὶ τοῦ πραγματοποιησίμου αὐτῆς. Δὲν θὰ ἐξάρω τὴν ὑπέροχον δρᾶσιν, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ καὶ ὑπὸ περιστάσεις δυσμενεστέρας ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας ὁ ἀγὼν τῶν ἡμετέρων, ἐνῷ παρόμοιοι ἀγῶνες ἄλλων γενναίων λαῶν, παραπλεύρως ἡμῶν ἀγωνιζομένων, δὲν κατώρθωσαν νὰ φθάσωσιν ἀκόμη εἰς τὸ τέρμα αὐτῶν. (χειροκροτήματα ἐκ τῶν θεωρείων).

Δὲν θὰ ἐξάρω τὴν δύναμιν τὴν ψυχικὴν, τὴν δύναμιν τὴν ἀντλουμένην ἐκ τῆς ἐμπνεύσεως τῶν μεγάλων ἰδανικῶν καὶ ἐκ τῆς συναισθήσεως ὑπερτέρων καθηκόντων τῆς ὁποίας ἡ ὕπαρξις ἐμπράκτως ἐμαρτυρήθη παρὰ τοῖς γενναίοις ἐκείνοις εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλεται τὸ νέον μεγαλούργημα. Δὲν θὰ ἐξάρω τὴν δύναμιν ταύτην τὴν ψυχικὴν, διότι ἡ ἱστορία ὁλόκληρος μαρτυρεῖ, ὅτι ἐάν τι δὲν ἀπέλιπε ποτε τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς σταδιοδρομίαν οὐδὲ κατὰ τὰς μᾶλλον ἀντιξόους περιόδους τῆς μεγίστης ὑλικῆς καταπτώσεως, τὸ τί τοῦτο εἶνε ἡ δύναμις ἡ ψυχικὴ, ὁ μοναδικὸς οὗτος παράγων τῆς ζωτικότητος τῆς ἐθνικῆς, ὁ θετικὸς οὗτος προάγγελος καὶ ἀσφαλὴς ἐγγυητὴς τοῦ αἰσιωτέρου μέλλοντος τῶν λαῶν τῶν ἀξίων νὰ προαχθῶσιν (εὖγε! εὖγε!)

Καὶ κατὰ τὸν διεξαγόμενον ἀκόμη πόλεμον τὰ κατορθώματα τοῦ στρατοῦ ἡμῶν τοῦτε κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν κατέδειξαν ὅτι δὲν ἀπέλιπον τοὺς ἐπιγόνους αἱ πατρῷαι ἀρεταὶ ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τῆς χώρας ἐπὶ τῆς ὁποίας οἰκοῦμεν ὑψώθησαν τὸ πάλαι εἰς τὸ ἐπίπεδον ἐκεῖνο ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀφθαστοι παραμένουν, ἀποτελοῦσαι τὸ ἀνέφικτον ἰδανικὸν πάσης εὐγενοῦς καρδίας ὁπουδήποτε γῆς ἂν θάλλῃ αὕτη. Ἀμφότερα τὰ τμήματα τοῦ στρατοῦ ἡμῶν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐπετέλεσαν καὶ διὰ τοῦ σημερινοῦ θριάμβου συνεπλήρωσαν τὴν ταχθεῖσαν εἰς αὐτὰ ἀποστολὴν καὶ ἐδείχθησαν ἀντάξια τοῦ ἔθνους.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς πατρίδος θὰ παρακολουθήσῃ ἐσαεὶ τὰ ἡρωϊκὰ αὐτῆς τέκνα, τὰ ὁποῖα πάντα ὑπὸ τὸν τετιμημένον στρατηλάτην, τοῦ ὁποίου τὸ μέτωπον ἡ δόξα ἐπέστεψε μὲ τὸ ἐκπαγλον στέμμα δόξης ὑπὲρ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔθωσεν ἡ γέννησις, μέχρι τοῦ τελευταίου στρατιώτου ἐξεπλήρωσαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον αὐτῶν ἠρέμα καὶ ἀθορύβως.

Ἀλλὰ νομίζω, κύριοι, ὅτι ὑψίστη ἱκανοποίησις, τὴν ὁποίαν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν ἡμεῖς οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες πρὸς τοὺς ἥρωας ἐκείνους καὶ τοὺς πεσόντας μὲ τὸ ὅραμα τῆς μεγάλης πατρίδος ἐλευθέρας εἰς τὴν ἐκφεύγουσαν ψυχὴν καὶ τοὺς παλαίσαντας καὶ ἐπιζήσαντας, εἶναι νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν, ὥστε ὁ σκοπὸς δι' ὃν ἐκεῖνοι ἐπάλαισαν, ἠγωνίσθησαν, ὑπέφεραν, ἀπέθανον, πραγματοποιηθῇ ἐν ὅλῳ αὐτοῦ τῷ μεγαλείῳ.

Τότε μόνον, ἐὰν κατορθώσωμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τοὺς καρποὺς τῶν ἀγώνων καὶ τῶν νικῶν τῶν γενναίων ἐκείνων, αὐτοὺς μὲν θὰ ἱκανοποιήσωμεν ἡμᾶς δὲ θ' ἀναδείξωμεν ἀνταξίους αὐτῶν καὶ θέλομεν συμμετάσχῃ καὶ τῆς τιμῆς τὴν ὁποίαν ἐκεῖνοι ἀναφαίρετον ἐκτήσαντο. (χειροκροτήματα).

ΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΜΟΝΑΡΧΩΝ

Πάντες οἱ Βασιλεῖς ἀπέστειλαν θερμότατα συγχαρητήρια πρὸς τὸν Διάδοχον.

Ἐκ τῶν πρώτων συνεχάρησαν τὸν Διάδοχον ὁ Κάϊζερ, ὁ Τσάρος, ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Πουανκαρέ.

Συγχαρητήριον τοῦ Κάϊζερ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Κάϊζερ ἀπέστειλεν ἀμέσως, ὡς ἔλαβε γνῶσιν τῆς πτώσεως τῶν Ἰωαννίνων καὶ πρὸς τὴν πριγκήπισσαν Σοφίαν θερμότατον συγχαρητήριον τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον κατέλιγεν ὡς ἑξῆς:

«Δύο ἀσπασμοὺς πρὸς τὸν νικητὴν Διάδοχον».

Συγχαρητήρια Πρέσβεων.

Ἀλληλοδιαδόχως μετέβησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ συνεχάρησαν τὸν κ. Κορομηλᾶν ἐπὶ τῇ ἁλώσει τῶν Ἰωαννίνων οἱ ἐν Ἀθήναις πρεσβευταὶ καὶ λοιποὶ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν.

Ἐκ τῶν πρώτων ἐπεσκέφθη τὸν κ. Κορομηλᾶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ εἰς Ἀθήνας πρεσβευτὴς τῆς Βουλγαρίας κ. Χατζημῆτσεφ.

Ἔπονται ἄπειρα συγχαρητήρια τοῦ προέδρου τῶν πληρεξουσίων Μαυροβουνίου κ. Μιγιούκοβιτς, τοῦ Γαριβάλδη, φιλελλήνων βουλευτῶν κτλ. Τὰ ἐξ Ἑλλάδος πρὸς τὸν Διάδοχον τηλεγραφήματα, Συλλόγων, Ἑταιρειῶν, Σχολείων κτλ. εἶνε ἀναρίθμητα.

Ἐπίσημον τηλεγράφημα ἐκ Βελιγραδίου ἀγγέλλει ὅτι ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις καὶ ὁ Σερβικὸς στρατὸς δεικνύουν μεγίστην χαρὰν ἐπὶ τῇ ἁλώσει τῶν Ἰωαννίνων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σόφιας ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν τὸν πρῶτον ὑπασπιστὴν αὐτοῦ, ἵνα συγχαρῇ τὸν ἡμέτερον πρεσβευτὴν διὰ τὴν ἅλωσιν τῶν Ἰωαννίνων.

Τηλεγράφημα ὡσαύτως ἐκ Κεττίγνης ἀγγέλλει ὅτι ὁ Μαυροβουνιωτικὸς λαὸς καὶ στρατὸς ἑορτάζουν πανηγυρικῶς τὴν ἅλωσιν τῶν Ἰωαννίνων.

Μέγιστον πλῆθος προέβη εἰς διαδήλωσιν πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, κραυγάζων «Ζήτω ἡ Ἑλλὰς, ἡ πιστή μας σύμμαχος! Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων»! Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ηὐχαρίστησεν. Οἱ διαδηλωταὶ προέβησαν εἰς διαδηλώσεις πρὸ τῶν πρεσβειῶν τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Τοῦ βασιλέως Μαυροβουνίου

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Μαυροβουνίου Νικόλαος ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος. Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς στρατός. Ζήτω ὁ Βενιζέλος, εἶνε αἱ κραυγαὶ ἐνθουσιασμοῦ, αἵτινες φθάνουσι μέχρις ἐμοῦ ἐκ τῶν ὀδῶν τῆς πρωτευούσης μου. Προσθέτω εἰς ταύτας τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων μου θαυμασμοῦ διὰ τοὺς ἥρωας τῆς χώρας ὑμῶν καὶ διὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν σοφίαν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἀναγεννῶσι τὴν νέαν Ἑλλάδα».

Νικόλαος.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΟΠΛΑ

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ὁ ἑλλ. στρατὸς ἦρε μεγάλην νίκην. Ἡ «Ἐφημερὶς» γράφει ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἐπέ